Nr. 38. Niedziela, 16 Lutego 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10 hal.**, pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10.** — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	**32 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K — h.**	**rocznie**	**24 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K**
półrocznie	**16 K**	**miesięcznie**	**2 K 70 h.**	**półrocznie.**	**12 K**	**miesięcznie.**	**2 K**

W Niemczech **3** K **20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K **35** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 lutego b. r. zamianować najmiłościwiej radców budownictwa w Ministerstwie robót publicznych: Adama Ciechanowskiego i dr. nauk technicznych Eugeniusza Malisza, starszymi radcami budownictwa, ostatniego *ad personam.*

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 lutego b. r. zamianować najmiłościwiej radców budownictwa w państwowej służbie budownictwa w Galicyi: Adama Topolnickiego i Alfreda Broniewskiego, starszymi radcami budownictwa.

Prezydent galic. dyrekcyi poczt zamianował pocztmistrzami adjunktów: Fryderyka Krzystka w Chabówce i Ludwika Poniklę w Leszniowie, oraz przeniósł pocztmistrza Maryana Steciwkę, z Leszniowa do Nowego miasta.

Rządowo autoryzowany geometra Włodzimierz Link z siedzibą urzędową w Przemyślanach, złożył w dniu 29 z. m. przepisaną przysięgę.

L. IX. a. 352 1.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie projektowanej budowy nowego magazynu towarowego na stacyi w Brodach, odbędzie się dnia 11 marca 1913 i rozpocznie o godzinie 9 rano na stacyi w Brodach.

Wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone, wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. p. p. nr. 30 w urzędach gminnych w Smólnie i Starych Brodach, począwszy od dnia 18 lutego 1913, przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu,

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. starostwa w Brodach, lub przy komisyi na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

We Lwowie, 11 lutego 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 15 lutego.

Rada państwa.

Z komisyj Izby posłów.

Komisya budżetowa ukończyła wczoraj dyskusyę szczegółową nad ustawą o włoskim wydziale prawa.

Po wyczerpaniu dyskusyi referent dr. Rosner oświadczył wobec mowców z klubu chorwacko-słowiańskiego, którzy zarzucali innym stronnictwom brak zrozumienia dla znaczenia kwestyi południowo-słoweńskiej, że jednomyślna manifestacya parlamentu w sprawie Chorwatów przeczy temu wymownie. Co prawda brak u innych stronnictw zrozumienia dla metody, za pomocą której chce się przedstawić znaczenie sprawy południowo-słowiańskiej. Na porozumienie zresztą i teraz jeszcze nie jest zapóźno. Z pewnością wszyscy ci, którzy w interesie uruchomienia komisyi budżetowej w sprawie sfinalizowania sprawy wydziału włoskiego byli czynni, także gorąco będą dążyli do spełnienia potrzeb narodów południowo-słowiańskich.

P. Zarański w sprostowaniu faktów stwierdził wobec wywodów p. Pantza, że utworzenie Akademii górniczej w Austryi jest prerogatywą Korony, przeciw któremu to stanowisku nie zgłoszono dotąd żadnego protestu ani w r. 1874, gdy szło o zatwierdzenie statutów dla ówczesnych Akademij górniczych w Leoben i Przybramie, ani też w r. 1898 przy przyłączaniu w Przybramie kursu przygotowawczego do kursów fachowych, ani też w r. 1904, kiedy to obie Akademie górnicze przemienione zostały na Wszechnice i zaprowadzono egzaminy państwowe wraz z rygorozami. Co do konieczności założenia nowej szkoły górniczej w Krakowie stwierdza mowca wobec wywodów posłów Pantza i Marckhla, iż potrzebę tej szkoły uznał też Rząd, który na ankiecie specyalnej przedłożył argumenty na rzecz tej szkoły, a uczynił to jako czynnik przedewszystkiem do tego powołany. Mowca wskazuje w tym kierunku także na swój niedawno w *N. Fr. Presse* ogłoszony artykuł, w którym sprawę tę przedstawił zupełnie rzeczowo. Jeżeli obecnie miasto Leoben i tamtejsza Izba handlowa, oraz posłowie styryjscy, protestują przeciw temu projektowi, to mowca musi zarzucić, że na wyższej szkole górniczej w Leoben przemysł górniczy w Galicyi, który uprawnia do wielkich nadziei, zbyt mało jest uwzględniany w wykładach tamtejszych i że Polacy, studyujący w Leoben, od szeregu lat są narażeni na szykany studentów niemieckich i ludności, co wpływa w wysokim stopniu niekorzystnie na ruch naukowy. W ostatnim czasie zaszły nawet poważne prowokacye ze strony Niemców, a gościnność ludności wobec studentów polskich, którzy przecież mają te same prawa w życiu akademickiem jak Niemcy, pozostawia wszystko do życzenia. Nie pozostaje więc nic innego jak rozdział, co prawda ze szkodą miasta górskiego Leoben, jednakże z największą korzyścią dla gospodarstwa społecznego całej Austryi, a wszczególności dla studentów polskich, którzy do tego są w pełni uprawnieni.

P. Stölzl polemizował z p. Zarańskim z powodu jego zarzutów, uczynionych studentom niemieckim.

P. Zarański oświadczył, że przedstawił sprawę rzeczowo, zresztą profesorów Akademii leobeńskiej nie dotknął.

Przystąpiono do głosowania. Wniosek p. Verstovseka o przejście do porządku nad przedłożeniem odrzucono wszystkimi głosami przeciw trzem.

§ 1 przedłożenia rządowego, postanawiający, aby najpóźniej w półroczu zimowem 1915/16 utworzono samoistny wydział prawniczy z włoskim językiem wykładowym, przyjęto 35 głosami przeciw 4. Uchwalono, że siedzibą wydziału będzie Tryest.

Wszystkie odmienne wnioski Słoweńców odrzucono.

Tak samo odrzucono wniosek utworzenia włosko-słoweńskiego wydziału 25 głosami przeciw 23.

Odrzucono wniosek p. Verstovseka o utworzenie słoweńsko - chorwackiego wydziału w Lublanie najpóźniej w r. 1915 16.

§ 2 ustanawiający włoski język wykładowy wydziału w Tryeście przyjęto.

Wniosek p. Dulibicza, aby egzaminy można było składać także w języku chorwackim i słoweńskim odrzucono, toż samo wniosek p. Erlera, aby kandydaci musieli wykazać się znajomością języka niemieckiego.

Wniosek p. Dulibicza o przyznanie ważności świadectwom Uniwersytetu zagrzebskiego odrzucono.

Komisya przyjęła następnie szereg rezolucyj, między innemi rezolucyę o utworzenie czeskiej wyższej szkoły weterynaryjnej w Pradze i rezolucyę p. Verstovseka, upoważniającą Rząd do przygotowania utworzenia południowo - słowiańskiego Uniwersytetu w Lublanie.

Przyjęto też wniosek p. Erlera, wzywający do wniesienia ustawy o swobodne przenoszenia się między Uniwersytetami w Austryi i w Niemczech.

*

Komisya finansowa obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad sprawą wglądu w księgi handlowe.

Referent p. Licht po konferencyi z przedstawicielami stronnictw przedłożył ostatecznie zredagowany wniosek tyczący się wglądu w księgi. Wniosek brzmi następująco:

4)

JERZY ŻUŁAWSKI.

LAUS FEMINAE.

POWIEŚĆ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Powrót.

(Ciąg dalszy).

II.

— Turski powrócił!

Poleskiemu wpadły te słowa w ucho gdzieś od drugiego stolika i powtórzył je kilkakrotnie bezmyślnie, patrząc z natężeniem w stojące przed nim figury szachowe.

— Turski powrócił.... Turski powrócił; teraz, panie kochany, szach! Turski powrócił....

Nareszcie zauważył, co mówi. Wzniósł żywo głowę i spojrzał w stronę, zkąd głos go doleciał.

— Kto mówi, że Turski powrócił? — zapytał teraz z zupełną świadomością.

Przy stoliku obok siedziało kilku ludzi. Jeden z nich, łysawy blondyn z ryżą brodą i powiekami bez rzęs, zapijający właśnie czwartą czy piątą szklankę wody po wypitej przed godziną czarnej kawie, powstał i, nie wyjmując rąk z kieszeni, podszedł ku Poleskiemu.

— Pan nie słyszał? Zobaczyłem go dzisiaj na ulicy....

— Turskiego? Romana Turskiego?

— Tak jest. Ledwo mogłem go poznać. Ogorzał, wygolony....

— Może to nie on! — rzucił od stolika przedziwnie chudy jegomość z pospolitą, starannie anglizowaną twarzą i złotymi zębami. — Musiałeś się pan omylić, panie Merser!

Ryży blondyn obrócił się żywo, potrącając sterczącymi łokciami stojących obok.

— Jakże! przecież z nim mówiłem....

Poleski wsparł się obiema rękami na poręczy krzesła, i zwrócił z trudem swą garbatą postać ku mówiącemu.

— Mówił pan z Turskim? dziś? tu?

Partner po drugiej stronie szachownicy niecierpliwił się.

— Dajże pan spokój jakiemuś tam Turskiemu! Ja już posunąłem. Graj pan!

Ale Poleski nie zważał. Powstał i zbliżył się do sąsiedniego stolika. Partner jego, stary radca sądowy, wzruszył ramionami z niechęcią i począł bębnić niecierpliwie palcami po stole. Po chwili, słysząc obok żywą rozmowę, zwrócił się do sąsiada, czytającego gazetę.

— Co to za Turski?

— Turski? Nie wiem.

Ktoś dalszy odpowiedział:

— Literat. Grają właśnie dzisiaj jakąś jego sztukę w teatrze.

— Patrzcie, patrzcie — zdziwił się radca nie bez urazy w głosie. — I gdzież on wyjeżdżał?

Merser tymczasem opowiadał:

— Szedłem sobie przez rynek. Chciałem właśnie dzisiaj kupić lożę do teatru, więc trzeba było zobaczyć, co grają....

— Mógł się pan mnie zapytać — wtrącił chudy, który, zostawszy niedawno recenzentem w jakimś dzienniku, uważał się za osobę bezpośrednio i ważnie z teatrem złączoną, a przeto nader kompetentną w sprawach repertuaru, aktorek, dekoracyi, dramatów, reżyseryi i wszelkich innych rzeczy.

— Nie było pana pod ręką. Otóż staję na rogu i czytam afisz. Zasłania mi ktoś, stojący przedemną. Poglądam przez jego ramię: „Wiosenne dziwy“. Pasya mnie wzięła, bo to, panie, grywają już od dziesięciu lat, a ja myślałem, że będzie co nowego....

— Dziś niedziela — odezwał się recenzent. — W niedzielę dyrekcya nowych sztuk nie daje, bo....

— Nie przyrywaj pan, panie Koper!

— Więc cóż dalej?

— A nic. Zakląłem z cicha: mogliby już raz tym wiosennym dziwom dać spokój! A ten jegomość, co stał przedemną, odwraca się i mówi z uśmiechem: I ja tak myślę. — No i co powiecie, panowie, był to Turski, autor „Wiosennych dziw“, czy „dziwów“, czy jak się tam mówi!

— Przyjechał pewno po tantyemy — rzekł Koper, uśmiechając się jedną połową ust.

Poleski przesunął się.

— Czekaj-no pan. To takie mało prawdopodobne. Czy to nie był kto inny? O Turskim od dziesięciu lat zaginęły wieści....

— No i znalazł się! — rzekł Merser z tryumfem, jak gdyby on był Stanleyem, który z narażeniem życia odszukał Livingstona.

— To nieprawda! Turski nie żyje.

Poleski drgnął niespokojnie.

— Skąd pan to przypuszczasz?

— Nie przypuszczam, lecz wiem.

Z za odrzuconej gazety wyłoniła się zasępiona, wąsata, krzaczastemi brwiami ocieniona twarz Rogockiego, który dotychczas, zatopiony w czytaniu, zdawał się wcale nie zwracać uwagi na to, co około niego mówiono. Wpatrzył się na chwilę okrągłemi oczyma w garbatego lekarza i powtórzył z uporem:

— Turski nie żyje.

Merser śmiał się głośno.

— Rogocki mówi z taką pewnością, jakby był na jego pogrzebie...

— Byłem.

— Nie pleć pan głupstw! Przecież mówię, że dzisiaj z Turskim rozmawiałem!

Rogocki już nie odpowiadał. Zakrył się znowu gazetą, z poza której buchały jeno kłęby dymu jego cygara.

Kawiarnia tymczasem napełniała się coraz więcej. Dochodziła godzina piąta i pomimo upalnego letniego dnia, który wabił za miasto, stali bywalcy ściągali na zwykłą kawę poobiednią, na gazety, na partyę szachów lub bilardu. Kilku przybyszów przysiadło się do stolika Mersera, dziennikarz jakiś starszy, z którym Koper z głośno akcentowanem koleżeństwem począł zaraz „fachowo“ rozmawiać o teatrze, a osobliwie o jednej z młodszych aktorek, pozwalając się domyślać, iż ma z nią stosunek; poeta przez kilku ludzi w mieście wysoko ceniony, siwiejący malarz, wieczyście o niesprawiedliwości społeczeństwa mówiący i jeszcze jakiś młody, w miesięczniku pracujący bałwan, o przedziwnie ciasnej głowie, który uchodził za bardzo zdolnego, ponieważ przed kilku laty zdał z odznaczeniem maturę, a niedawno otrzymał doktorat *sub auspiciis imperatoris.*

(Ciąg dalszy nastąpi).

Komisyi rekursowej i jej przewodniczącemu przysługują dla dokładniejszego stwierdzenia dochodów podatnika te same prawa, jak komisyi szacunkowej. Jeśli komisya rekursowa po zbadaniu aktów I. instancyi i po przeprowadzeniu ofiarowanego przez podatnika w rekursie dowodu uważa to za potrzebne, może zażądać od podatnika, celem wyjaśnienia okoliczności, ważnych dla jej orzeczenia, pozwolenia wglądu w jego księgi gospodarcze i handlowe. Gdyby ksiąg nie było, może dla uzupełnienia i stwierdzenia ich treści, jeśli uzna to za potrzebne, zażądać przedłożenia skryptów dłużnych, pokwitowań czynszowych, faktur i innych w posiadaniu podatnika znajdujących się dokumentów, oraz rachunków i t. d. Jeśli podatnik odmówi temu żądaniu, nastąpi w danym terminie decyzya komisyi na podstawie dokumentów, znajdujących się w jej ręku. Udział biegłych w książkowości i tłumaczy dozwolony jest według uznania władzy i komisyi. Osoby, które przez wglądnięcie w księgi dojdą do znajomości stosunków podatnika, mają to zatrzymać w ścisłej tajemnicy i muszą przyrzec wypełnienie tego, o ile nie są już zaprzysiężonymi urzędnikami państwowymi, przez podanie ręki w miejsce przysięgi. Należy zwrócić też uwagę, że przeciwko udziałowi osoby badającej, pozostającej w stosunku konkurencyi handlowej do podatnika, można wnieść sprzeciw. O tym sprzeciwie rozstrzyga władza komisyi, pod której kierownictwem wgląd w księgi się odbywa.

Podatnikowi przysługuje prawo zażądania powołania męża zaufania z pośród prowadzonych w liście sądu handlowego biegłych w książkowości i nastąpi to na jego koszt. Wglądnięcie w księgi odbyć się może w urzędzie lub w mieszkaniu podatnika. Jeśli zajdzie ważna przyczyna, może Minister skarbu wydelegować pozakompetentną według ogólnych norm komisyę szacunkową, względnie władzę podatkową dla przeprowadzenia wglądu w księgi handlowe, przeprowadzenia postępowania wymiarowego i karnego.

P. Licht uzasadniał obszernie zgłoszony wniosek, poczem posiedzenie zamknięto.

Następne odbędzie się we wtorek.

Sprawy krajowe.

(Gal. Towarzystwo kredytowe ziemskie).

Dnia 28 b. m. odbędzie się doroczne zgromadzenie delegatów Towarzystwa kredytowego ziemskiego. Sprawozdanie Dyrekcyi, które rozesłano delegatom, daje wyczerpujący obraz działalności Towarzystwa w r. z. Był to rok bardzo niepomyślny. Kraj nawiedziły ciężkie klęski. Z jednej strony długotrwała słota utrudniała zbiory i zasiewy, z drugiej zaś strony trudności w uzyskaniu kredytu i stagnacya w handlu prawie zupełnie zatamowały normalny obrót pieniężny w kraju. Dyrekcya Tow. kred. ziem. uznaje, że w tem ciężkiem położeniu obowiązkiem jest instytucyi, przez wyrozumiałość, przez racyonalne i niezbyt uciążliwe ściąganie zaległości, przez udzielanie dodatkowych pożyczek w granicach możności i bez naruszenia zasadniczych przepisów, starać się łagodzić smutne wyniki elementarnych klęsk i pieniężnego przesilenia, a tem samem dopomagać członkom swoim do utrzymania w swem ręku ziemi ojczystej, tej najdroższej puścizny po przodkach.

Jak dotkliwie klęski roku zeszłego odbiły się na ziemianach, wskazuje wzrost zaległości ratalnych o sumę 1,162.144 koron 53 hal.

W ciągu roku 1912 kurs 4 prc. listów zastawnych, który wynosił 31 grudnia 1911 płacą 92·20, żądają 93·20, spadł do 10 grudnia 1912 (najniższy kurs) płacą 81·80, żądają 82·88.

Kurs $4\frac{1}{2}\%$ listów zastawnych zaś utrzymuje się na tym poziomie, jaki początkowo (93·25—94) w stosunku do tej samej kategoryi listów konkurencyjnych instytucyj krajowych oznaczyła dyrekcya.

Mimo tego, że popyt na $4\frac{1}{2}\%$ listy zast. jest bardzo mały, udało się dyrekcyi w części w drodze układów z krajowymi zakładami publicznymi, w części zaś przez uzyskanie w Banku austryacko-węgierskim prawa lombardowania większej ich ilości, tak emisyę uregulować, że do końca r. 1912 możliwe było udzielić $4\frac{1}{2}\%$ pożyczek 3,385.600 koron, a do końca stycznia 1913 r. 4,152.200 koron. Kwota ogółem udzielonych w r. 1912 pożyczek w porównaniu z r. 1911 i 1909 wzrosła, kwota zaś spłat, obejmująca spłaty ponad plan w r. 1912, zmniejszyła się w stosunku do trzech lat poprzednich.

Po odciągnięciu spłat okazuje się w r. 1912 zwiększenie ogólnego stanu pożyczek o 2,946.660 koron.

Dla podtrzymania kursu swych listów zastawnych i zaufania do nich udzielała dyrekcya w r. z. w znaczniejszej mierze, niż zwykle, kredytu lombardowego na podkład listów zastawnych własnych emisyj.

Z szeregu cyfr ilustrujących rozwój instytucyi w r. z. wyjmujemy jeszcze następujące: obrót kasowy wynosił w r. 1912 w gotówce 110,469.438 kor. 24 hal., w efektach 110,710.458 kor. 71 hal., a wartość imienna listów Towarzystwa z końcem r. 1912 przedstawiała sumę 252,081.800 kor., co równa się przybytkowi o 2,946.600 kor. Stan pożyczek z końcem roku 1911 wynosił 249,135.200 kor., z czego spłacono w r. 1912 7,172.299 kor. 6 hal. tak, że pozostało 252,081.700 kor. 94 hal. Hipoteki obciążone pożyczkami Towarzystwa obejmują 1,784.057 morgów wartości 596,239.420 kor. Egzekucyj mobilarnych wdrożono w r. 1912 3 czyli, mniej o 2 niż w r. poprz. a zostało na 1913 r. 3. Sekwestracyj w r. 1912 zaprowadzono 26, czyli więcej o 8 niż w r. poprz. zostało z r. 1911 16 a zostało na 1913 r. 30. Licytacyjnych spraw sądowych było w r. z. ogółem 31; w porównaniu z rokiem 1911 o 3 mniej, zaś w porównaniu z r. 1910 o 5 więcej. Z ogólnej sumy 31 licytacyj odwołano 11 po częściowej spłacie zaległości ratalnych; w 6 wypadkach zostały dobra na licytacyach sprzedane; w 2 wypadkach licytacya udaremniona została wskutek braku chęć kupna mających; 12 spraw licytacyjnych pozostało z końcem roku 1912 nieukończonych. Towarzystwo nie nabyło na licytacyach żadnych dóbr.

Gdyby budowa gmachu była się rozpoczęła w stosunkach normalnych, nie byłaby przysporzyła Towarzystwu żadnych większych trudności. W krytycznej sytuacyi jednak, przez którą przechodził kraj, unieruchomienie części funduszu rezerwowego przez budowę gmachu, okazało się uciążliwe. Mimo tych przeszkód, wypłata kuponów z końcem r. 1912 odbyła się równie łatwo, jak w dawniejszych półroczach.

Jeśli uwzględni się zbieg ujemnie na targ pieniężny i na położenie kraju wpływających okoliczności, to wyniku obrotu gotówki nie można nazwać niekorzystnym.

Obecne zamknięcie rachunkowe wykazuje wprawdzie tylko zwyżkę czynną na rok 1912 w sumie 10.925 kor., a z opłatami od nowych pożyczek 23.994 kor., razem 34.919 kor., ażeby te cyfry jednak ocenić, należy wziąć pod rozwagę, że unieruchomienie gotówki w budowie nowego gmachu w kwocie około półtora miliona uszczupliło dochód, licząc tylko na 4 prc., o sumę około 60.000 kor., a z powodu zaległości ratalnych zmniejszył się wpływ procentów zwłoki o blisko 50.000 kor. Oprócz tego wykazało Towarzystwo stratę książkową 68.000 kor. z powodu spadku kursu listów zastawnych Banku austryacko-węgierskiego. Razem przeto odpada z normalnych dochodów 178.000 kor. W tych warunkach rezultat przeszłoroczny nietylko nie jest zły, lecz uważać go trzeba względnie dobrym, zwłaszcza, że dyrekcya, nie przerywając udzielania pożyczek, zdołała mimo uciążliwych warunków targu pieniężnego spieniężyć listy zastawne Towarzystwa kredytowego własnego zapasu bez straty, a nawet z zyskiem wynoszącym 22.930 kor. 95 hal.

Zamknięcie więc rachunkowe ubiegłego roku, tak obfitego w ciężkie przejścia, wykazuje wyniki możliwie korzystne.

Dyrekcya zwraca w dalszym ciągu uwagę na potrzebę stanowczej decyzyi, czy wobec zapoczątkowania emisyi 4 i pół prc. listów zastawnych nie należy zawiesić emisyę 4 prc. 56-letnich listów zastawnych.

Dyrekcya przedkłada również osobne sprawozdanie o budowie nowego gmachu.

Wykonywując podjętą wskutek wniosku delegata Theodorowicza uchwałę ogólnego zgromadzenia przeprowadziło Towarzystwo kredytowe w krótkim przeciągu czasu zatwierdzenie zmian statutów, wskutek których dyrekcya ma prawo udzielać pożyczek nietylko na dobra tabularne, lecz także i na rustykalne nieruchomości zapisane w księgach gruntowych przy sądach powiatowych, o ile one są własnością osób będących właścicielami dóbr tabularnych. Na takie nietabularne nieruchomości mogą być udzielone pożyczki tylko w połączeniu z równoczesną hipoteką (w formie hipotek łącznych) na dobrach tabularnych, jeżeli te nietabularne nieruchomości z tabularnemi kartą główną będącemi dobrami stanowią gospodarczą całość, przyczem jednak tabularna nieruchomość ma tworzyć główną wartość hipoteki. Prawo zastawu dla udzielić się mającej pożyczki może być na nietabularnych nieruchomościach tylko w ten sposób wpisane, że dobra tabularne będą oznaczone jako wykaz główny, nietabularne ruchomości zaś jako wykaz uboczny. Nadto właściciel nietabularnych nieruchomości musi się zobowiązać, że bez zezwolenia gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego ani ich pozbywać ani parcelować nie będzie. Natychmiast po zatwierdzeniu powyższych zmian w statutach wprowadziła je dyrekcya w życie.

Uchwałą ogólnego zgromadzenia utworzony Związek Ziemian okazał się szczególnie w r. 1912 pożyteczny dla naszych gospodarstw. Przychodził on z pomocą swoim członkom, czy to udzielając kredytów wekslowych, czy zaliczek na zboże, chmiel, bydło, drzewo i t. p., czy przez eskontowanie promes hipotecznych — wogóle wykonując nieprzerwanie i w wydatnej mierze zadania wskazane mu statutem, a postępując oględnie instytucya ta nie poniosła żadnych strat, wypłaciła dywidendę od udziałów, wzmocniła swoje fundusze rezerwowe, dawała sposobność do korzystnego lokowania oszczędności i cieszy się dobrą opinią miejscowych zakładów finansowych.

Stan fundacyi jubileuszowej im. Cesarza Franciszka Józefa I. dla uczniów Akademii handlowej z dniem 1 b. m. wynosił 22.137 kor. 99 hal. Stypendyum z tej fundacyi w wysokości 800 kor. rocznie, nadała dyrekcya na cały czas studyów Witołdowi Skarzyńskiemu, zwycz. uczniowi Akademii handlowej w Krakowie.

Wojna bałkańska.

Echo misyi ks. Hohenlohego.

Journal des Débats z zadowoleniem wita artykuł *Fremdenblattu* o misyi ks. Hohenlohego, podnosząc, że jeśli gabinet wiedeński okaże w obecnych rokowaniach takie same usposobienie w sprawach bałkańskich, jakie przebija się z artykułu, to rozwój kwestyj bieżących będzie znacznie ułatwiony.

Przy sposobności zapisać wypada, że ks. Hohenlohe ma się o tyle lepiej, że mógł już na kilka godzin opuścić łóżko.

Oblężenie Adryanopola.

Z Sofii donoszą: Ostrzeliwanie Adryanopola trwa dalej. W kilku dzielnicach szerzy się pożar. Oddział turecki z bronią w ręku zbiegł do obozu bułgarskiego. Na innych punktach placu boju panuje spokój.

Równocześnie ogłoszono w Konstantynopolu urzędownie, że dzień wczorajszy minął w oblężonej twierdzy spokojnie.

Turecki *Sabah* donosi, że assumpcyoniści z Adryanopola telegrafowali do assump-

9)

SAMOCHÓD 493 N.

(Auguste Geoffroy: L'Auto 493 N.).

PROLOG.

(Ciąg dalszy).

— Jakto! Więc tajemnicy nie zdołamy wyjaśnić?

— Sądzę nawet, że im dalej postępować będziemy, napotkamy na tem większe trudności... Ale zapalę moją latarnię i...

— I cóż?

— Za tydzień, za miesiąc lub za trzy miesiące będę musiał rozjaśnić tę sprawę! Już dziś wieczorem wybiorę się na polowanie i pozostanę całą noc, jeżeli będzie potrzeba.

— Uważaj, aby ciebie kto nie zobaczył, a nawet nie podejrzywał twojej obecności...

— Proszę się nie obawiać! Pozostanę cieniem, którego nikt nie pochwyci, ani zobaczy... Jestem pewny, że oczy i uszy wszystkich ludzi tamtejszych, winnych lub nie, muszą być natężone, wbrew temu co mówi doktor, który sądzi, iż uśpił ich podejrzenia. Ach! gdyby ranny był oprzytomniał i sam powiedział, że zaszedł tu tylko prosty wypadek, może byliby spokojniejsi. Lecz skoro się tak nie stało, będę musiał zabrać się do dzieła, użyć wszelkich środków...

— Tylko pamiętaj, żebyś nie skompromitował naszej spółki!

— Proszę mieć zaufanie, panie prokuratorze! Nie obiecuję panu, że ten dramat będzie ową wielką sprawą, na którą liczy ojciec pański, aby pana wyróżnić, gdyż obawiam się, że pozostanie ponurą sercową tajemnicą, jako jedna z owych intryg, która choć kryminalna, nie daje sprawiedliwości powodu do interwencyi. W każdym jednak razie posłuży nam jako ćwiczenie i zajmie nas niemało.

I.

Umowa.

Trzynasty listopada 1904 roku wypadał w niedzielę. W rok później, w poniedziałek, także trzynastego listopada, odbyło się zebranie w gabinecie pana Pawła Laloy, w celu zastanowienia się nad krwawą zagadką zbrodni, popełnionej dnia poprzedniego.

Owej niedzieli trzynastego listopada 1904 roku, w tym samym parku Septfontaines, gdzie znaleziono pana de Baudricourt w rok później nieprzytomnym, krwią zbroczonym, przy tej samej ławce kamiennej, odegrała się pierwsza scena, nieznana nikomu, która wywołała drugą, zaprzątającą głowy trzech ludzi, daremnie się wysilających na rozwiązanie tej zagadki.

Dzień ten był przeznaczony na święto patrona wsi przez panią de Baudricourt, ponieważ trzynasty był dniem jej urodzin, a imieniny obchodziła dopiero piętnastego, nosiła bowiem mieszczańskie nazwisko Eugenii Souchard.

Każdego roku syn korzystał z tej sposobności aby przybyć do niej, przywożąc jej wraz z sobą nieco wesołości i pociechy w jej niewesołem wdowieństwie. Było to także zadowolenie jej dumy macierzyńskiej, bo pani de Baudricourt bardzo była dumną z pięknego oficera, którym był jej Jan.

Dla tego też syn przyjeżdżał zawsze do Septfontaines w mundurze, którego zresztą nigdy prawie nie zrzucał.

Mundur ten był mu bardzo do twarzy, trzeba to przyznać.

W towarzystwie swego służącego, żołnierza, przybył więc porucznik dragonów do swojej matki w sobotę, dwunastego, w przeddzień święta, jak zawsze.

Verdun, gdzie stał jego garnizon, oddalony był o siedmdziesiąt pięć do ośmdziesięciu kilometrów i często się zdarzało, że młody oficer wraz ze swoim oddziałem, robił konno wycieczkę do Septfontaines, gdzie popasał kilka godzin i wracał tego samego dnia do Verdun.

Dnia tego przespał się w pałacu, nie opuścił matki ani na chwilę przez cały dzień niedzielny, a po wieczerzy, około dziewiątej, dosiadł konia, ponieważ służba nie pozwalała mu na dłuższy urlop.

Jan ucałował matkę po raz ostatni i wraz ze swoim służącym zniknął w pomroku nocy, pełnej mgły, lecz nie bardzo ciemnej i dość ciepłej.

Mniej więcej po upływie dziesięciu minut porucznik zatrzymał się nagle, zaczął szukać po kieszeniach i rzekł do żołnierza:

— A to dopiero! zapomniałem jedną rzecz!... Jedź naprzód, a jeżeli bym zatrzymał się dłużej, poczekasz na mnie na popasie, gdzie każesz sobie rozpalić ogień i zagrzać wina... Jedź spokojnie!

I zawracając na miejscu, popędził galopem w stronę pałacu.

Żołnierz oddalił się nie zajmując się wcale tym wypadkiem, myśląc raczej o winie, którego porucznik pozwolił mu się napić w oberży na popasie.

Lecz oficer nie długo pędził galopem i nie długo trzymał się gościńca, który przebył poprzednio. Zaczął jechać wolnym truchtem i zjechał na boczną drogę.

Następnie, zsiadł z konia, przeszedł przez pola uprawne, wsunął się w cień jeszcze większy, który tworzył mur wysoki i gęste masy drzew.

Ten mur i te drzewa, należały do jego matki i do niego, do parku Septfontaines.

Wiejska drożyna prowadząca do części Clémeries, zwanej Hautes Maisons, przechodząc po pod mur, dozwalała dojść do furtki w tym murze.

Od chwili, gdy wkroczył na tę drogę, Jan de Baudricourt starał się przeniknąć wzrokiem ciemności, zatrzymywał się od czasu do czasu, pokaszliwał.

Miał park po lewej stronie.

Po prawej, stare słupy z porwanymi drutami znaczyły granice łąki.

Przywiązał konia do jednego z nich.

Drzwiczki w głębi parku były tylko o dwadzieścia kroków od niego, wyjął klucz z kieszeni i zaczął się zbliżać.

Wtedy dopiero, z pod jednego ze słupów oderwał się cień jakiś, tworzący dotychczas jedną całość z tym słupem.

Porucznik wydał mimowolny, choć przytłumiony okrzyk.

Serce mu żywiej zabiło. Ręce się wyciągnęły.

Tym cieniem była kobieta, okryta nieprzemakalnym płaszczem od ramion do stóp; głowa jej całkowicie była osłoniona czarnym koronkowym szalem.

Kobieta zdawała się młodą, bo ruchy jej były zwinne, zręczne, chód szybki; miała piękną wysmukłą postać, głos przyciszony, lecz harmonijny, który uczyniła jeszcze słodszym niż bywał zwykle, aby zapytać:

— To ty, panie Janie?... Pan sam, nieprawdaż?

Oficer rzucił się naprzód:

— Ależ tak, Charloto — odrzekł tłumiąc głos całkowicie — ależ tak, to ja!... Pstt!...

I porywając obie jej ręce, namiętnie do ust je przycisnął.

Potem oglądnął się w około, przenikając wzrokiem ciemności, nadsłuchując podmuchów lekkiego wiatru.

Cicho wszędzie, żadnych odgłosów, ani ruchomych cieni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

cyonistów w Konstantynopolu, iż w mieście jest jeszcze środków żywności na 8 miesięcy; w szkołach odbywa się nauka, zdrowotność w mieście wyborna. Brak jedynie cukru, nafty i soli. Zarząd telegrafów oprócz oficyalnych telegramów przyjmuje także prywatne radyogramy aż do 60 słów. Jeden z oficerów tureckich przesłał tą drogą rodzinie wiadomość, że w Adryanopolu jest dość środków żywności i amunicyi.

Do Agencyi Havasa donoszą z Sofii: Rząd bułgarski polecił władzom wojskowym zbadanie możliwości neutralizacyi dzielnicy adryanopolskiej Kargarosz, w której mogliby się schronić obcy poddani.

Oblężenie Skutari.

Urzędownie donoszą z Cetynii: Wczoraj i przedwczoraj artylerya czarnogórska ostrzeliwała twierdzę Skutari i bateryę w dolinie Skutari. Turcy odpowiadali bardzo słabo. Na całej linii rozgrywają się nieznaczne potyczki. Czarnogórcy przygotowują transport artyleryi na Bardaniolt. Oddziały serbsko-czarnogórskie, które operują przeciwko Brdicy, oszańcowują się i czekają przybycia armat wielkiego kalibru. Straty Turków na Bardaniolcie są tak znaczne, ponieważ 3 razy ponawiali atak.

Wedle informacyi z Belgradu, armia oblężnicza coraz bardziej zbliża się do Skutari. Oblęgający zdobyli fort Tepe, panujący nad Skutari, wypędzili Turków ze wsi Asti i zajęli wzgórze Bitolia, przez co zaprowiantowanie Skutari stało się niemożliwe.

Wobec pogłosek, że papież zamierza w Londynie, Berlinie i Wiedniu poczynić przedstawienia przeciwko przydzieleniu Skutari Czarnogórcom, oświadcza *Osservatore Romano*, iż nie można pojąć, jak mógłby ktoś dać wiarę tym wiadomościom sprzecznym ze stanowiskiem Stolicy świętej, która we wszystkich sprawach staje ponad względami narodowościowymi.

Na linii Czataldży.

Wczoraj otrzymał rząd w Konstantynopolu od komendy wojsk pod Czataldżą następujące doniesienie:

Nasze rekonesanse na Czataldży były wczoraj bardzo czynne. Nieprzyjaciel ufortyfikował pagórki na północny wschód od Akalan. Nieprzyjaciel starał się udaremnić naszą służbę rekonesansową przez ogień artyleryi. Jeden z naszych oddziałów na lewem skrzydle zmusił nieprzyjaciela do cofnięcia się ku Haradżi Dżiflik.

Berliński *Local Anzeiger* zamieszcza depeszę, charakteryzującą położenie Turków w Czataldży jako bardzo silne i pomyślne i zapowiada, że w tych dniach rozpocznie się ze strony tureckiej ofenzywa.

Rząd turecki postanowił przywrócić władze tureckie w Czataldży. Pierwszy adjutant sułtana wyjechał do Czataldży, by wojskom wyrazić zadowolenie sułtana.

Na półwyspie Gallipoli.

O wylądowaniu Turków koło Szarköj donoszą z Sofii, że około 8 batalionów wylądowało. 15—20.000 ludzi pozostało na okrętach transportowych. Turcy zajęli pozycyę o 3 klm. na północny zachód od Szarköj, zmusiliśmy ich jednak — brzmi raport komendy bułgarskiej — do cofnięcia się ku morzu. Podczas bitwy okręty usiłowały dwukrotnie zbliżyć się do wybrzeża, ale bezskutecznie.

Rzymski *Messagero* donosi, że flota grecka wbrew twierdzeniom bułgarskim nie brała udziału w walkach koło Bulairu, gdyż rząd grecki przedewszystkiem chciał otrzymać od Bułgaryi obietnicę w sprawie przyszłego losu Salonik. Ponieważ Bułgarya nic konkretnego nie powiedziała, Grecy nie śpieszą się wcale z pomocą.

Zatarg rumuńsko-bułgarski.

Wedle doniesień prywatnych z Sofii pierwsza konferencya rumuńsko-bułgarska nie doprowadziła do żadnego wyniku. Wczoraj odbywała się ponowna narada, w której jednakże dr. Danew nie wziął udziału, gdyż odjechał na piac boju.

W berlińskich kołach dyplomatycznych sądzą, że nieustępowanie Bułgaryi wobec Turcyi i Rumunii spowodowane jest istnieniem tajnego układu, między Sofią a Petersburgiem zawartego.

Z Berlina donoszą dalej prywatnie, że ze względu na niecierpliwość, objawiającą się w kołach politycznych rumuńskich wobec oporu Bułgaryi, wszystkie mocarstwa udzieliły w Sofii przyjacielskiej rady, aby nie drażniono Rumunii, gdyż dalsza zwłoka może wywołać wzrost prądów radykalnych w Rumunii, które zmuszą rząd do czynnego wystąpienia.

Belgrad. Urzędownie zaprzeczają wiadomości, jakoby żołnierze serbscy mordowali 10-letnie dzieci albańskie. Taksamo nieprawdziwa jest wiadomość o klęsce wojsk czarnogórsko-serbskich pod Skutari.

Ateny. Szef sztabu generalnego Danglis, który przybył do Patras, oświadczył, że jest przekonany, iż Grecya zaanektuje wyspy Egejskie i że Saloniki przypadną Grekom. Wielkie mocarstwa chyba uznają prawa Grecyi w tej mierze.

Malta. Zawinął tu krążownik turecki „Hamidje".

Londyn. Do B. Reutera donoszą z Malty: Przybycie krążownika „Hamidje" do Malty nastąpiło z powodu burzy. Nie wiadomo, dokąd obecnie krążownik odpłynie, sądzą, że uda się na morze Jońskie. Jeżeli okręt nie jest uszkodzony, musi w przeciągu 24 godzin Maltę opuścić. Ludność grecka jest bardzo wzburzona z powodu przybycia „Hamidje".

Konstantynopol. *Tanin* zaprzecza wiadomościom o koncentracyi wojsk rossyjskich na Kaukazie.

Rewolucya w Meksyku.

Gdy całą uwagę świata skierowały na siebie wypadki bałkańskie, w południowej Ameryce odgrywa się znowu jeden z tych procesów, które aż nazbyt często wstrząsają posadami tych egzotycznych krain.

Od kiedy sędziwy prezydent Porfirio Diaz wypuścił ster władzy z ręki, nie może w Meksyku utrwalić się uspokojenie. Rewolucya wybucha po rewolucyi, a położenie komplikuje się tem bardziej, że obcy obywatele, zwłaszcza Amerykanie przebywający w Meksyku, żyją w ciągłem niebezpieczeństwie. Już przed kilku miesiącami rząd Stanów Zjednoczonych zawiadomił prezydenta Maderę oficyalnie, że zdecydowany jest sam energiczne wdrożyć kroki, jeśli bezpieczeństwo obcych obywateli w Meksyku nie będzie dostatecznie poręczone. Wczoraj miał się gabinet waszyngtoński zebrać dla powzięcia stanowczej w tym kierunku uchwały, gdyż wiadomości z Meksyku brzmią coraz bardziej niepokojąco i między innemi podają, że wielu obywateli amerykańskich postradać już miało życie. O wyniku narad w Waszyngtonie na razie depeszo milczą, zdaje się jednak, że rząd amerykański nie będzie mógł zachować się nadal biernie. Od kilku dni już 35.000 żołnierza stoi u granic, aby na dany znak wkroczyć do Meksyku i przywrócić tam porządek. Być może, iż w chwili, gdy to piszemy, ekspedycya amerykańska już wyruszyła, a łatwo zrozumieć, jak poważne taka inwazya mogłaby mieć następstwa dla Meksyku.

Gdy Porfirio Diaz zrezygnował, pokazało się, że stan armii meksykańskiej pozostawia wiele do życzenia, obecne zaś wypadki spostrzeżenie to jeszcze bardziej utwierdzają, widocznie bowiem brak należycie wyćwiczonego wojska, skoro lokalne powstania odnosić mogą sukces po sukcesie. Stanąwszy na czele rządu, wytknął sobie Madero za jeden z głównych celów podniesienie armii, ale wewnętrzne zawikłania tyle mu dały zajęcia, że nie starczyło poprostu czasu na przeprowadzenie reform. Przed wyborem poczynił Madero bardzo rozległe przyrzeczenia swym stronnikom; po wyborze jednak przeważna część ich pozostała niespełniona, ponieważ Maderze brakowało sił do wykonania swego programu. Przytem podniosły się przeciw prezydentowi zarzuty, iż uprawia nepotyzm i samowolnie gospodarzy pieniędzmi państwowymi. O ile te zarzuty były słuszne, niewiadomo, wystarczyły one jednak do wywołania rewolucyi. Pierwszy powstał przeciw Maderze gen. Bernardo Reyes, który w Texas bawiąc, zorganizował bunt zbrojny, z niepomyślnym jednakowoż wynikiem, został bowiem pokonany. Następnie podnieśli rokosz bracia Vazquez Gomez na północy i przywódca drużyn zbrojnych Zapata na południu. Madero lekceważył te porywy żywiąc niezłomne zaufanie do Pascuala Orozko, który dopomógł mu do obalenia Porfiryusza Diaza i któremu też powierzył komendę wojsk w Chichahua. Orozko jednakże, jakkolwiek obsypany łaskami Madery, coraz bardziej opozycyjne zajmować zaczął wobec prezydenta stanowisko, aż zebrawszy dostateczną liczbę stronników w podminowanych już przedtem okolicach północy, zwłaszcza w Sonoru i Chichahua, niemniej zaś liczny zastęp z grona dotychczasowych Maderystów, założył samoistną partyę „restauracyjną".

To nowe stronnictwo jawnie zwróciło się przeciw Maderze, oskarżając go o niedotrzymanie słowa, wobec czego wybory uznane zostały za nieważne, kongres za nielegalny, a w następstwie uchwały jego za bezprzedmiotowe, gdyż nieobowiązujące. W niewielu dniach cały kraj rozgorzał ogniem rewolucyi. Właściwie zatem Orozko jest sprawcą tego przykrego położenia, w jakiem znalazł się Madero. Prezydent tak był zaślepiony w swym dawnym przyjacielu, że porucził mu był misyę stłumienia pierwszych drobnych buntów, gdy ten zaś przyjaciel, nadużywając zaufania, nietylko nie spełnił mu poruczonej misyi, lecz zarzewie, które miał stłumić, rozdmuchał i stanął sam na czele powstania — Madero ujrzał się w położeniu bez wyjścia. Rzekomy obrońca przedzierzgnął się w napastnika. Wdrożone z powstańcami rokowania okazały się bezowocne, żądania bowiem insurgentów rosły z każdą chwilą. Musiało więc przyjść do tego nieszczęsnego stanu, w jakim obecnie znajduje się Meksyk.

Stany Zjednoczone zrazu nie taiły się ze swą dla Madery sympatyą. Prezydent Taft kilkakrotnie wyrażał zapewnienie, że Stany nie dążą do ekspansyi na koszt Meksyku. Ale już rok temu, w marcu 1912, gabinet waszyngtoński poufnie przestrzegł Maderę, by postarał się o zapewnienie bezpieczeństwa obcych obywateli w Meksyku, w przeciwnym bowiem razie Stany musiałyby przedsięwziąć odpowiednią akcyę ze swej strony. Dwukrotnie jeszcze później, w kilkomiesięcznych odstępach czasu, ponawiano tę przestrogę. Obecnie rząd amerykański polecił swemu reprezentantowi w Meksyku nietylko użyć wszelkich, jakie ma do rozporządzenia, środków dla ochrony obywateli amerykańskich w Meksyku, lecz nadto, jak już zaznaczyliśmy, poczynił poważne przygotowania wojskowe.

Zawisła więc nad Meksykiem nowa tragedya. Przez szereg lat panujące w nim stosunki były prawie zupełnie uporządkowane, dzięki czemu też kwitł wielki dobrobyt w tej od natury tak bogato wyposażonej krainie. Obecnie wszystko chyli się tam ku upadkowi. Ludność pogrążona w nędzy; zbiory bywają rokrocznie coraz skąpsze — zastój w handlu, w przemyśle, w rolnictwie czyni zastraszające postępy. Porfirio Diaz, stojąc przez lat 30 u steru rządu, „żelazną ręką", którą ciągle mu wytykano, musiał w kraju utrzymywać pokój, a tem samem zapewnić ludności wszystkie te dobrodziejstwa, które spokój z sobą niesie. Jego następca rozbudził tylko nadzieje, że potrafi jeszcze większą stworzyć ziomkom pomyślność; nadziei tych jednakowoż wcale nie ziścił. Gdybyż przynajmniej teraz zdobył się na odpowiednią siłę; gdybyż zresztą ktokolwiek w kraju potrafił napowrót wprowadzić ład i spokój i tym sposobem zapobiedz interwencyi, jej następstwa bowiem nie dałyby się przewidzieć.

Meksyk. Powstańcy znów podjęli walkę. Jeden granat zniszczył klasztor obok Pałacu Narodowego. Wiele osób zabitych. Pięć bloków domów w pobliżu Pałacu Narodowego uległo zupełnemu zniszczeniu skutkiem ognia artyleryi. Madero wystosował do Diaza ultimatum, na co ten odpowiedział gradem strzałów.

Meksyk. O godz. 2·30 po południu z obu stron wstrzymano ogień.

Meksyk. Miasto przedstawia obraz zniszczenia. Kilka budynków poselstw jest tak zniszczonych, że nie można w nich mieszkać. Konsul francuski musiał się wyprowadzić i biura swe przenieść. Rząd postanowił dalej prowadzić walkę z powstańcami, z powodu czego posłowie czynią starania o usunięcie cudzoziemców z miasta osobnymi pociągami.

KRONIKA.

Lwów, 15 lutego.

Kalendarz.

Niedziela (16 lutego): Julianny. — Milada bł. — Symeona i Anny. Wschód słońca o godzinie 6·34 rano, zachód słońca o godz. 4·12 po południu.

Poniedziałek (17 lutego): Konstancyi. — Świętorada. — Izydora. Wschód słońca o godzinie 6·32 rano, zachód słońca o godzinie 4·11 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe — 7 Cel. stopni.

— **Kalendarzyk myśliwski.** W miesiącu lutym wolno polować na: kozły, głuszce i cietrzewie, (koguty), dropie, pardwy, ptactwo błotne i wodne.

Sprzedawać nie wolno: jeleni, zajęcy, od 15 jarząbków, od 15 kuropatw.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— **Prezydent miasta p. Neumann,** jako przewodniczący miejskiego Biura stowarzyszenia „Czerwonego Krzyża", wydał następującą odezwę: Zwracam się z prośbą do wszystkich mieszkańców miasta Lwowa w ogólności, a w szczególności do pp. lekarzy, aptekarzy, magistrów farmacyi, właścicieli składów przyrządów lekarskich i opatrunków, dalej do osób, które miałyby zamiar poświęcić się pielęgnowaniu chorych i rannych i do osób zdolnych do prowadzenia gospodarki w zakładach leczniczych „Czerwonego Krzyża", dalej do rękodzielników, którzy byliby skłonni poświęcić swe zawodowe usługi na rzecz „Czerwonego Krzyża", w końcu do osób, instytucyj, zakładów, konwentów, które byłyby skłonne do przyjęcia w razie wojny rannych żołnierzy lub uzdrowieńców w opiekę prywatną i do wszystkich mieszkańców Lwowa, którzy zechcieliby wesprzeć Stowarzyszenie przez uiszczenie wkładki najmniej 4 korony rocznie i zasilić w ten sposób fundusze jego, by raczyli łaskawie zgłaszać się w biurze prezydyalnem magistratu (ratusz I. piętro) i podać, w którym kierunku chcieliby przyjść z pomocą stowarzyszeniu „Czerwonego Krzyża.

Nadmieniam, że humanitarny zakres działalności otwiera się dla tych wszystkich, którzy w razie wojny uczestniczyliby w jakikolwiek bądź sposób w czynnościach „Czerwonego Krzyża" i zwracam uwagę na okoliczność, że kto, czy to przez osobiste przyjęcie obowiązków w zakładach „Czerwonego Krzyża", czy też przez przyjmowanie chorych i rannych pod swój dach jest pomocnym Stowarzyszeniu, korzystać będzie na wypadek wojny z dobrodziejstw, zastrzeżonych umową rządów państw Europy zawartą w Genewie w roku 1864, a której artykuł V. opiewa:

„Mieszkańcy kraju, rannym w pomoc przychodzący, mają być szanowani i pozostać wolnymi. Jenerałowie wojnę prowadzących państw obowiązani są oznajmić mieszkańcom, że się ich wzywa do tej przysługi ludzkości, której skutkiem jest neutralność. Każdy ranny służyć ma domowi, który go przyjął i pielęgnuje za salwą gwardyi. Mieszkaniec podejmujący u siebie rannych, uwolniony być ma od kwaterunku i w części uwolniony przy ewentualnych kontrybucyach wojennych".

Każdy więc, kto może, niechaj wspomoże działalność „Czerwonego Krzyża" i spełni uczynek miłosierdzia, a ubezpieczy osoby swoich najbliższych i swoje mienie przed grozą i skutkami wojny, gdyż ubezpieczenia tego użyczy mu znak „Czerwonego Krzyża".

Każdy zgłaszający się w biurze prezydyalnem magistratu otrzyma — odpowiednio do zaofiarowanych usług — drukowany formularz do wypełnienia, który zwrócić należy do dnia 26 lutego 1913 celem przedłożenia c. k. Namiestnictwu.

— **Uczestnicy Zjazdu lekarzy rządowych** pod przewodnictwem swego prezesa dr. Czyżewicza zwiedzili wczoraj po południu Sanatoryum ludowe w Hołosku wielkiem, gdzie powitał ich zasłużony prezes Towarzystwa walki z gruźlicą profesor dr. Wiczkowski, a następnie w świetlym wykładzie poglądowym zapoznał z zadaniem Towarzystwa, działalnością jego we Lwowie i zapoczątkowaniem akcyi w całym kraju, oświetlając danemi statystycznemi z innych państw i krajów zaniedbanie u nas tej sprawy i konieczność jej podjęcia przez najbardziej ku temu powołanych lekarzy rządowych, jako orędowników zdrowia publicznego.

Oklaskami dziękowali słuchacze za ten pouczający wykład, poczem ordynator Sanatoryum dr. Marcin Selzer wraz z dr. Tomaszewskim oprowadzali zebranych po obu pawilonach, zapoznając z urządzeniami lekarskiemi i gospodarskiemi.

Następnie podczas skromnego podwieczorku przedstawił dr. Bandrowski znaczenie propagandy walki z gruźlicą, podjętej właśnie obecnie drogą powszechnych wykładów uniwersyteckich i prosząc o współdziałanie lekarzy rządowych, których imieniem wyraził prezes dr. Czyżewicz hołd zasłużenie społecznej profesora dr. Wiczkowskiego, dziękując za tak pouczającą gościnę.

W sobotę w południe zwiedzili uczestnicy Zjazdu siedzibę krajowego Związku zdrojowisk i uzdrowisk, gdzie objaśnień udzielali im drowie Praschil, Bandrowski i Łobaczewski,

— **Wybory do Rady miasta Lwowa.** Wczoraj wieczorem ukończyła swe prace komisya skrutacyjna sali X., w której głosowało 718 wyborców.

Wynik skrutynium w tej sali, oraz sal I., II., III., V., VI., VII., IX., XI., XIII. i XIV., w których głosowało 9187 wyborców, przedstawia się następująco:

Na ogółem 11.452 wyborców (absolutna większość 5727 głosów) otrzymali:

a) kandydaci bloku narodowego:

	Sale	dawne	X.	Razem
1	Abrysowski J.	6859	619	7478
2	Dr. Adam E.	6893	626	7519
3	Andrzejowski M.	6530	604	7134
4	Dr. Aschkenase T.	4849	199	5048
5	Dr. Baczewski H.	8739	700	9439
6	Bader J.	5668	502	6170
7	Bardasz F.	8108	616	8724
8	Bartoń A.	5467	457	5924
9	Dr. Battaglia R.	6503	574	7077
10	Bal St.	6349	595	6944
11	Beiser J.	7657	513	8170
12	Bieniecki A.	6853	623	7476
13	Biernacki K.	6748	623	7371
14	Blumenfeld H.	6740	423	7163
15	Dr. Caro J.	7420	495	7915
16	Dr. Chlamtacz M.	6771	623	7394
17	Ciechulski W.	6530	607	7137
18	Dr. Ciesielski T.	6820	618	7438
19	Chajes W.	7501	497	7998
20	Demeter M.	8000	612	8612
21	Dr. Dwernicki T.	6857	627	7484
22	Dr. Dylewski J.	6652	596	7248
23	Dr. Dziwiński P.	8605	659	9264
24	Feldstein H.	6679	466	7145

25 Friedrich E.	6318	580	6898
26 Getritz A.	6374	578	6952
27 Dr. Głąbiński St.	6806	626	7432
28 Gubrynowicz W.	6854	625	7479
29 Halski W.	6813	611	7424
30 Hingler E.	6560	587	7147
31 Howarth D.	6455	601	7056
32 Höflinger T.	6241	571	6812
33 Ihnatowicz J.	6742	616	7358
34 Janowicz K.	6570	572	7142
35 Kauczyński A.	6850	620	7470
36 Kotowicz J.	6450	590	7040
37 Kroch J.	7566	525	8091
38 Kwiatkowski R.	6794	623	7417
39 Kurkowski S.	6087	568	6655
40 Ks. dr. Lenkiewicz Z.	8245	648	8893
41 Lerski J.	6623	607	7230
42 Lewicki A.	7751	557	8308
43 Lewicki B.	6639	595	7234
44 Majerski St.	6851	618	7469
45 Makowicz M.	6237	540	6777
46 Dr. Mikołajski S.	6866	631	7497
47 Dr. Michejda W.	6307	584	6891
48 Moszczyński J.	6573	621	7194
49 Neumann J.	6406	576	6982
50 Dr. Obmiński St.	6833	621	7454
51 Ohly Fr.	6326	561	6887
52 Olszewski J.	6720	615	7335
53 Paszkudzki M.	6144	570	6714
54 Dr. Pazdro Z.	6434	594	7028
55 Philipp E.	6802	621	7423
56 Dr. Piasecki E.	6820	622	7442
57 Piasecki Fr.	6298	576	6874
58 Pierożyński E.	6698	620	7318
59 Dr. Pieracki J.	6715	615	7330
60 Dr. Piepes-Poratyński J.	6830	618	7448
61 Dr. Pisek W.	6684	590	7274
62 Płatowski S.	8334	636	8970
63 Dr. Próchnicki Z.	6812	623	7435
64 Dr. Przygodzki J.	6697	600	7297
65 Rapoport M.	6360	547	6907
66 Rawski W.	6862	622	7484
67 Richtman K.	6296	548	6844
68 Riedl E.	6837	619	7456
69 Dr. Russman J.	6778	481	7249
70 Dr. Rutowski T.	9049	704	9753
71 Rybicki T.	6799	626	7425
72 Schaff M.	6876	479	7355
73 Dr. Schleicher F.	6322	546	6868
74 Schneider A.	6731	617	7348
75 Sklepiński K.	8759	704	9463
76 Dr. Sokal R.	7796	566	8362
77 Soleski J.	9037	712	9749
78 Soupper A.	6221	569	6790
79 Dr. Stahl L.	7329	621	7950
80 Dr. Starzewski J.	8526	658	9184
81 Dr. Stesłowicz W.	7650	661	8311
82 Szafrański L.	6604	594	7198
83 Szczurkiewicz L.	6266	586	6852
84 Szpondrowski M.	6679	611	7290
85 Dr. Szpor Ł.	6710	619	7329
86 Ks. dr. Szydelski	6676	617	7293
87 Schirmer J.	6725	615	7340
88 Terenkoczy W.	6857	620	7477
89 Thom M.	7412	519	7931
90 Toczyski J.	6453	579	7032
91 Töpfer S. M.	6167	590	6757
92 Dr. Thullie M.	5920	572	6492
93 Wczelak J.	6796	615	7411
94 Weich A.	6793	563	7536
95 Wiksel J.	7380	424	7814
96 Włodzimirski W.	6360	582	6942
97 Wolisch Z.	6213	555	6768
98 Zawojski M.	6592	624	7216
99 Zgórski Józef	6540	591	7131
100 Zgórski Julian	6711	617	7328

b) Kandydaci reformy:

1 Breiter E.	3026	115	3141
2 Dr. Danielski Z.	3291	265	3556
3 Hudec J.	2866	118	2984
4 Dr. Janik M.	2771	155	2926
5 Laskownicki Br.	3071	154	3225
6 Dr. Lisiewicz A.	3292	184	3476
7 Pawlewski Br.	3234	204	3438
8 Reizes H.	2315	88	2403
9 Śliwiński H.	3001	169	3170

c) Kandydat Związku Organizacyj narodowych:

Dr. Schenker J.	2293	305	2598

— **Jubileusz Echa.** W miarę zbliżania się terminu uroczystości jubileuszowych, wyznaczonych na niedzielę, 9 marca b. r., rosną z każdym dniem i prace przygotowawcze w „Echu“. Komitet jubileuszowy ukończył już swą pracę organizacyjną na posiedzeniu środowem, poruczając wykonanie powziętych uchwał ruchliwemu Wydziałowi. — Próby zwyczajne do koncertu jubileuszowego odbywać się będą odtąd stale w poniedziałki i czwartki o godz. 7·30 wieczorem, oraz w niedzielę o godz. 11·30 przed południem. — Wszystkich byłych członków Echa zamieszkałych we Lwowie, a chcących wziąć udział w odśpiewaniu wspólnego utworu choralnego (polonez z Halki) wzywa wydział do przybycia na najbliższą próbę; zamiejscowym rozesłano już nuty do przestudyowania.

Kierownictwo prób z utworów choralnych, nagrodzonych na ostatnim konkursie Echa, powierzono po śmierci dyrektora artystycznego ś. p. Jana Galla, p. Janowi Ranglowi, znanemu z koncertów filharmonicznych we Lwowie, muzykowi i koncertmistrzowi na organach.

Wydział Echa wydał też dla uczczenia pamięci Jana Galla 4 serye kart widokowych z wizerunkiem swego byłego dyrektora. Kartki te artystycznie wykonane w jednym z zaszczytnie znanych we Lwowie zakładów fotograficznych, opatrzone własnoręcznym podpisem i urywkami najpopularniejszych pieśni ś. p. Galla, są do nabycia w Echu po 20 hal. za sztukę. Odbiorcom od 100 sztuk począwszy udzieli Towarzystwo znaczniejszego opustu.

— **Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych.** P. Minister kolei żelaznych zamianował I. Melzera, komisarza kolejowego w dyrekcyi lwowskiej, prowizorycznym kontrolorem taryf. tamże. Z. Dubski, oficyał i naczelnik stacyi w Olszanicy, zamianowany naczelnikiem urzędu stacyjnego w Mościskach, a L. Kobylański, rewident oddz. ruchu w Krakowie, subreferentem dla spraw wojskowych w Krakowie. — Przeniesieni· J. Krenzel, oficyał i naczelnik stacyi w Komarnie-Buczałach, do urzędu ruchu we Lwowie; J. Starczewski, asystent z Drohobycza, do Stryja; Wł. Skoczyński, aspirant z Buczacza do Kopeczyniec; Wł. Dębowski, aspirant z urzędu ruchu we Lwowie do oddziału dla spraw personalnych, humanitarnych i sanitarnych dyrekcyi lwowskiej i S. Koczwara z urzędu ruchu we Lwowie do oddz. dla spraw personalnych, humanitarnych i sanitarnych dyrekcyi lwowskiej. — Tadeusz Kubiński przyjęty jako asystent masz. dla oddz. kierownictwa budowy konserwacyi we Lwowie.

— **Z kolei.** Z powodu śnieżycy ruch towarowy na przestrzeni Lwów-Jaworów został wstrzymany aż do odwołania

† **Maryan baron Błażowski,** właściciel dóbr i długoletni prezes Rady powiatowej w Buczaczu, zmarł wczoraj w naszem mieście, w 57 r. życia.

Eksportacya zwłok do kościoła św. Maryi Magdaleny odbędzie się w poniedziałek, dnia 17 b. m., o godzinie 9·30 rano z domu żałoby przy ul. Matejki l. 8, zkąd po odprawionem nabożeństwie, przewiezione zostaną tymczasowo na cmentarz Łyczakowski.

— **Nabożeństwo żałobne** za spokój duszy ś. p. Władysława Kucharskiego, praktykanta konceptowego Wydziału krajowego, odbędzie się w kościele im. św. Maryi Magdaleny w poniedziałek, dnia 17 b. m., o godzinie 9 rano.

— **Związek adwokatów polskich** odbył wczoraj w jednej z sal Kasyna miejskiego drugie walne zgromadzenie. Po załatwieniu kilku spraw czysto administracyjnych, przyjęto do wiadomości sprawozdanie wydziału i udzielono mu absolutoryum. Uchwalono również zwołać w roku 1914 pierwszy ogólny Zjazd adwokatów polskich do Lwowa i subskrybowano od razu kilkaset koron na zakładowy fundusz zjazdowy. Wkońcu dokonano wyboru wydziału. Prezesem Związku wybrano ponownie dr. Antoniego Dzięgdzielewicza.

— **Z Uniwersytetu.** P. Jurzykowski, rodem z Jabłonkowa (Szląsk austr.), otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich, a p. Władysław Pawlica z Poronina w Galicyi, stopień doktora filozofii.

— **IV. ogólny Zjazd budowniczych** odbędzie się w dniach 24 i 25 b. m. w sali dolnoaustryackiego stowarzyszenia przemysłowego w Wiedniu.

— **Wykład.** Dnia 18 b. m. o godzinie 6·30 wieczorem odbędzie się we wspólnym lokalu Związku adwokatów polskich i Towarzystwa prawniczego (Kasyno miejskie) wykład prof. dr. Schorra p. t. „Z praktyki prawnej w starożytnej Babilonii (2000 przed Chrystusem)“.

— **Lwowska Izba handlowa i przemysłowa** odbędzie posiedzenie w poniedziałek, dnia 17 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali Izby.

— **Z „Sokoła-Macierzy“.** Ćwiczenia polowe S. D. S. „Sokoła Macierzy“ odbędą się w niedzielę, dnia 16 b. m. Zbiórka drużyn I, II i III. w parku łyczakowskim nad boiskiem sokolem koło glorietki godz. 2 po południu.

Zbiórka drużyny IV. za rogatką grodecką godz. 2 po południu.

Koniec ćwiczeń o godzinie 5 wieczorem.

— **Lwowski oddział „Rodziny“** odbędzie doroczne, walne zgromadzenie we środę, 19 b. m., o godz. 6 wieczorem w lokalu wydziału centralnego, przy ul. Trzeciego Maja l. 5.

— **Wystawa lotniczych modeli.** Związek awiatyczny słuchaczów Politechniki we Lwowie, urządza w czasie między 16 a 25 b. m. wystawę lotniczych modeli, otwartą dla publiczności od godz. 10 — 1 rano i od 3 — 6 wieczorem. Wystawę zakończy konkurs na model aparatu do lotów ślizgowych.

△ **Z Izby sądowej.** Rozprawa karna przeciw Janowi Wachowi i Władysławowi Domasławskiemu o zbrodnię kradzieży zakończyła się wczoraj po południu.

Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał trybunał Wacha na karę czteroletniego ciężkiego więzienia, obostrzonego postem co dwa tygodnie, ciemnicą i twardem łożem raz w roku, uwolnił natomiast Domasławskiego.

Obrońca Wacha zgłosił od wyroku zażalenie nieważności i odwołanie co do wysokiego wymiaru kary.

(△) **Aresztowanie szajki złodziejskiej.** W piwnicach jednego ze zburzonych domów przy ulicy Starozakonnej aresztowała policya wczoraj w nocy dwunastu notowanych złodziei i włóczęgów, którzy urządzili sobie tam mieszkanie. W norze tej znalazła nadto policya witrychy, dłuta żelazne i świder korbowy do wiercenia dziur.

(△) **Pożar.** Dziś rano w domu przy ulicy Paulinów l. 10 a) w mieszkaniu krawca Mikołaja Bratkowskiego zapalił się sufit od iskry z komina. Ogień ugasiła straż pożarna. Szkoda nie jest znaczna, a przyczyną pożaru była wadliwa budowa komina.

(△) **Wyrodna córka.** Stefania Nyzio rzuciła się wczoraj na swoją matkę Annę i chciała jej zadać cios nożem w piersi. Obecny przy tem murarz Józef Stańczuk udaremnił jednak cios i dzięki temu matka uniknęła kalectwa.

(△) **Kronika policyjna.** Marya Żukrowska, zamieszkała w Kościejowie, w powiecie lwowskim, doniosła policyi, że przybył do niej niejaki Bronisław Zagórski i przedstawiwszy się jako agent bankowy, wyłudził od niej serbski los tytoniowy pod pretekstem, że wymieni go na los inny. Donosząca dowiedziała się, że Zagórski sprzedał ten los firmie bankowej Rohatyn i Ulam.

Właściciel garnkuchni Eliasz Mariae przyjął wczoraj parobka, który w nocy ukradł mu znaczniejszą kwotę pieniężną i uciekł, pozostawiając w zamian książeczkę służbową na imię Maryana Smuszowicza.

Za awantury wyprawiane w nocy w kawiarni „Riviera“ i odgrażanie się browningiem agentowi policyjnemu aresztowano dziś nad ranem niejakiego Józefa Łukasiewicza.

Na rekwizycyę sądu powiatowego w Kętach aresztowała dziś policya subjekta Jerzego Zubrzyckiego, podejrzanego o kradzież, oszustwo i sprzeniewierzenie na szkodę firmy Zajączek i Lankosz. Zubrzyckiego odstawiono do więzienia tutejszego sądu krajowego karnego.

(△) **Zgubiono:** złotą bransoletkę o podłużnych ogniwach ze szmaragdem i dwoma brylantami pośrodku, wartości 200 kor.; złoty kolczyk z szafirem i dziesięciu brylancikami, wartości 300 koron, srebrną torebkę łańcuszkowej roboty, zawierającą mały srebrny pulares z drobną monetą,

† **Zmarli** w ostatnich dniach we Lwowie, Stanisław Witwicki, zastępca naczelnika filii Zakładu wzajemnych ubezpieczeń na życie „Janus“ w Wiedniu; Władysław Litwinowicz, urzędnik sądowy, w 40 r. życia; Marya z Graffów Świetlikowa, wdowa po obywatelu m. Lwowa, w 80 r. życia;

w Krakowie, Jan Dobrzański, em. prof. gimnazyalny, w 69 r. życia;

w Pradze, M. A. Simaczek, powieściopisarz i dramaturg czeski, w 35 r. życia.

— **Konkurs artystyczny.** Komitet Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie ogłasza konkurs na dzieło malarskie, rysunkowe, lub graficzne, przedstawiające głowę męską lub kobiecą. W konkursie tym, ogłoszonym ku uczczeniu pamięci artystki-malarki, Maryi Klass-Kazanowskiej, mogą wziąć udział artystki i artyści, mający najwyżej lat 30, pochodzenia polskiego, bez różnicy wyznania, w kraju lub zagranicą przebywający. Ostateczny termin nadsyłania prac 30 kwietnia. I. nagroda rubli 120, II. 75.

— **Strój bez zbytku.** W Warszawie powstał „Związek kobiet polskich, propagujących strój bez zbytku“. Inicyatywa do utworzenia tego związku wyszła od tygodnika *Nasz Dom* (Tygodnik mód i powieści), który rozwinął w tym kierunku żywą agitacyę i zdołał zainteresować dla swej myśli szersze koła pań, uznających potrzebę zszeregowania się pod hasłem walki ze zbytkiem.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Lublany donoszą: Z powodu urwania się skały na torze koło Sagor 7 wagonów pociągu towarowego stoczyło się do Sawy. Połączenie kolejowe jest utrzymane, pociągi jeżdżą drugim torem. Ponieważ pociąg wiózł kosztowne przesyłki, szkoda jest ogromna. Zbocza górskie w okolicy poddano badaniu; zachodzi potrzeba bardzo kosztownego podmurowania.

— **Pożar farbiarni.** Wczoraj po południu wybuchł wielki pożar w farbiarni fabryki tkackiej Arnolda Rosentala w Czeskiej Lipie i zniszczył wiele maszyn, oraz 150.000 sztuk towaru. Szkoda wynosi około miliona koron. Pożar wieczorem umiejscowiono. Kilkuset robotników przez kilka miesięcy pozostanie bez zajęcia.

— **Ostrzeżenie.** Niejaki Maksym Neymayer, zamierza w stanie Pará w Brazylii, obszar położony przy linii kolejowej Braganza (Estrada de Ferro de Braganza) zasiedlić austryackimi wychodźcami. Obszar ten jednak z powodu panujących tam złych stosunków zdrowotnych przedstawia się dla europejskich wychodźców, jako nieodpowiedni. Pewna liczba hiszpańskich rodzin, które przed kilku laty w okolicy tej osiadły, widziała się zmuszona z powodu złego klimatu już po krótkim czasie okolice te opuścić.

Ministerstwo spraw wewnętrznych przestrzega przeto ludność w jej własnym interesie przed emigracyą do wspomnianego wyżej obszaru kolonizacyjnego.

Kronika prowincyonalna.

§ „Rodzina“ w Winnikach odbędzie doroczne walne zgromadzenie w niedzielę, 23 b. m., o godz. 4 po południu w domu p. Arnolda Hagesheimera.

§ „Rodzina“ w Stryju odbędzie doroczne walne zgromadzenie w niedzielę, 23 b. m., o godz. 3 po południu w Czytelni kolejowej.

Notatki literacko-artystyczne.

(mre) **Aleksander Kraushar,** zamiłowany i niestrudzony badacz naszych dziejów, ukochał również sercem gorącem Warszawę, w której murach całe długie i bardzo pożyteczne życie spędzić mu wypadło. Stara Warszawa, dawne jej gmachy i typy, kronika miasta, jego tradycye, zwyczaje i obyczaje, znane są Krausharowi doskonale: każdy fragment zmurszałej budowli, plan dawny lub rysunek, dokument pożółkły, nadtłuczona tarcza herbowa, stylowe oddrzwia — zwróciły jego baczną uwagę, o wszystkiem tem mógłby opowiadać wiele i zajmująco; wszystko przekazał w szeregu rozpraw i artykułów pamięci następnych pokoleń. Pracownik to nieoceniony, który w każdem naukowem zrzeszeniu jest nabytkiem bardzo pożądanym. I Towarzystwo miłośników historyi znalazło też w Krausharze niezawodnego pioniera swych zamysłów i planów. Świeżo ukazało się właśnie nakładem wspomnianego Towarzystwa bardzo ciekawe dziełko Kraushara pod ponętnym tytułem: „Typy i oryginały warszawskie z odleglejszej i mniej odległej przeszłości. Część pierwsza: Z czasów Królestwa Kongresowego 1816—1831“. Wyszły one z pod pendzla Jakóba Sokołowskiego, któremu Kraushar poświęca we wstępie garść interesujących uwag. Typy te gromadziły się w salonach hr. Krasińskich przy ul. Mazowieckiej w Warszawie; stałym i mile widzianym gościem był tam także utalentowany artysta-malarz, a dzięki temu szczęśliwemu zbiegowi okoliczności posiadają obecnie zbiory biblioteki ordynacyi Krasińskich galeryę przepysznych portrecików, chwytających wiernie charakterystyczniejsze rysy wybitnych niegdyś na warszawskim bruku osobistości. Odtłoczone czysto i starannie, tworzą wraz z tekstem pióra Kraushara, rzecz istotnie godną poznania i rozpowszechnienia, jako ważny, a szerokim kołom dostępny przyczynek do charakterystyki ludzi i czasów z tak niedawnej, lecz zarazem tak bardzo odmiennej od lat nam współczesnych epoki.

W omawianym zbiorku znalazły się przepyszne podobizny: Józefa hr. Krasińskiego, oraz jego gości: Jakóba Sokołowskiego; poety i bajkopisarza generała Franciszka Morawskiego; poety i autora „Pamiętników“, senatora Kajetana Koźmiana; profesora literatury polskiej, poety i znakomitego mówcy Ludwika Osińskiego, odgrywającego wybitną rolę w utarczkach klasyków z romantykami; generała Wincentego hr. Krasińskiego; ośmieszonego wierszopisa i deklamatora Jaxy Marcinkowskiego; lekarza domowego Krasińskich, dr. Szczuckiego; szambelana Jana Kolumny Żaboklickiego; pedagoga Bonifacego Kobylińskiego; pułkownika Henryka Milberga; pułkownika Aleksandra Alfonce; dziedzica Babska, Jakóba Okęckiego; Gabina Mrozowickiego; metra muzyki Karola Krahla; Adama Pągowskiego; rotmistrza gwardyi ułanów Karola Frankowskiego; bar. Piotra Galicheta; pułkownika artyleryi Jana Szweryna; pułkownika Antoniego Makarowicza; wicereferendarza Rady stanu Jana Kruszewskiego; pułkownika Józefa Hoffmana; Augusta hr. Krasińskiego; generała Lewińskiego; Stanisława ks. Jabłonowskiego, masona loży „Tarcza Izydy“; Władysława hr. Małachowskiego; Romana hr. Załuskiego; pułkownika Ludwika Milberga; Stanisława hr. Ossolińskiego; Adolfa Hussarzewskiego; podporucznika „Czwartaków“ Kazimierza Rybczyńskiego; Karola Turno, adjutanta w. ks. Konstantego; dowódcy wojsk polskich w kampanii 1812 r., Tadeusza Wyleżyńskiego; Piotra hr. Łubieńskiego; prezesa Banku polskiego Ludwika hr. Jelskiego; wreszcie historyka i publicysty Waleryana hr. Krasińskiego.

Objaśnienia Kraushara są w kilku wypadkach zbyt zwięzłe. Zaletą wydawnictwa jest przedewszystkiem fakt spopularyzowania nazwiska utalentowanego artysty-malarza, który na pamięć zaszczytną niezaprzeczenie zasłużył. Wprawdzie o Sokołowskim nader pochlebnie pisał w 1896 r. Jerzy hr. Mycielski w „Stu latach malarstwa polskiego“, dziełko jednak, wydane nakładem Towarzystwa miłośników historyi, trafi do kół szerszych.

Z muzyki. („Onegin“. — II. wieczór kameralny galic. Towarzystwa muzycznego). Dnia 13 lutego 1913 o godzinie 3·30 po poł. minęło lat trzydzieści od chwili, gdy zdala od swej ojczyzny, na ziemi włoskiej, w pałacu Vendramin w Wenecyi, wyzionął ducha twórca

dramatu muzycznego, wielki reformator opery, Ryszard Wagner.

Dnia 13 lutego 1913 o godzinie 7·30 wieczorem w teatrze miejskim we Lwowie dano Czajkowskiego „Onegina“.

Dlaczego? Nie możemy oczywiście znać powodów, dla których to się stało; notujemy tylko fakt tego, może mimowolnego, przeoczenia trzydziestej rocznicy śmierci Wagnera, chociaż opera lwowska ma w swym repertuarze ośm dzieł jego i posiada siły najzupełniej odpowiednie do ich wykonania.

Przeciw wznowieniu „Onegina“ nic zresztą mieć nie można. Opera jest ładna, wdzięczna i nie zasługuje na zaniedbanie. Zajmuje ona głównie dwiema swojemi postaciami: Oneginem i Tatyaną. Tatyaną była pani Korolewicz-Waydowa, a choć stworzona przez nią postać odbiega zapewne od wytworzonego przez poetę i kompozytora ideału, do którego bardziej zbliżała się np. p. Bohuss-Hellerowa, pod względem głosowym była bez zarzutu. Okoński występujący za Vuskovicza, któremu choroba nie pozwoliła przybyć, nie zawiódł pokładanych nadziei. Jestto artysta, którego wszechstronność podziwiać się musi. Dźwigać na barkach cały trud reżyserski, a przytem wszystkie partye barytonowe, to nie każdy potrafi. Nie można się dziwić, jeśli w tym nawale pracy coś mu się nie uda, ale są za to partye, w których widzi go się i słucha bardzo chętnie, a do takich należeć będzie też „Onegin“. P. Okoński grał go i śpiewał dyskretnie, bez demonizmu, który jest zbyteczny — może tylko za mało był bajronistą, marzycielem i za mało akcentował swoją wyższość nad otoczeniem.

Orkiestra mimo starań p. Br. Wolfsthala grała niedbale. Mam wrażenie, że członkowie orkiestry, znając swego kapelmistrza od dziecka, lekceważą go sobie i nie słuchają. Objaw to wprawdzie może naturalny, ale niedobry i dla wyników artystycznych zgubny. Kiedyś, gdy młody nasz dyrygent okryty sławą wróci z zagranicy, ci sami starzy muzykowie, którzy go teraz nie uznają, całkiem inaczej wobec niego zachowywać się będą. Taka już natura ludzka! Potrzebuje autorytetu.

Mam pisać jeszcze o drugim wieczorze kameralnym galic. Towarzystwa muzycznego z fundacyi Malinowskiego. Na afiszach wydrukowano, że grają „kwartet smyczkowy“ Mozarta, a ponieważ Mozart napisał 26 kwartetów smyczkowych, przeto z tego nie można było wywnioskować, który z nich ma być wykonany. Na programach rozdawanych w sali było już bliższe określenie „kwartet A-dur“. Aliści Mozart napisał trzy kwartety smyczkowe w tej tonacyi. Dlaczegoż nie oznaczyć więc tak, jak się dzieje na całym świecie, wedle katalogu Köchela i napisać poprostu „Köchel nr. 464“? Całe szczęście, że Cezar Franck napisał jeden tylko kwintet fortepianowy — inaczej i co do niego byłyby kłopoty.

Profesorowie nasi: Zadora, Wolfsthal, Jackl, Sladek i Doleżal sprawili się sumiennie; szczególnie kwintet Francka, w którym Zadora grał part fortepianowy w wielkim stylu i z wielką nad innymi przewagą, zagrany był po większej części wybornie, zwłaszcza w części ostatniej. Jako solista wystąpił prof. Zadora wyłącznie z utworami Liszta, które w samej rzeczy gra niezrównanie. „Gondoliera“, „Igraszki wód“, fantazya na tle „Serenady i orgii“ Rossiniego, zagrano były nadzwyczajnie. Żałować tylko trzeba, że artysta musiał grać na zupełnie rozstrojonym Steinway'u (oj, te nasze koncertowe fortepiany!)

Drugą solistką była pni Zofia Ciesielska. Jest to głos wielki i silny, niestety zaniedbany. Niepewność emisyi najbardziej dała się odczuć w pierwszych dwu pieśniach, w pieśniach Sołtysa i Niewiadomskiego już tak nie raziła.

E. Walter.

Z teatru. („Komedya miłości“ w 3 aktach Henryka Ibsena, przekład Kazimierza Królińskiego). W uświęcone tradycyą i prawami zasady społeczeństwa skandynawskiego komedya trzydziestoletniego podówczas Ibsena uderzyła jak grom. Prasa rzuciła się na młodego autora, odsądzając dzieło od wartości, nazywając je zbrodniczym zamachem na moralność stosunków rodzinnych, znajomi się odsunęli, cofnięto mu nawet stypendyum rządowe, które w tym czasie było podstawą jego bytu materyalnego. „Komedya miłości“, wydana w książce, nie była grana przez długie lata — dopiero światowa sława, jaką Ibsen zdobył, pozwoliła w roku 1873 na wystawienie dzieła.

Dziwić się nie można, że to pierwsze wystąpienie Ibsena przeciwko prawom miłości legalnej, spotkało się z takiem oburzeniem. Padło ono wśród społeczeństwa głęboko przywiązanego do tradycyi, którą uważało za podstawę życia społecznego i jego czystości. Pierwszy ten wybuch, gwałtowny i szyderczy, pragnący zburzyć samą zasadę małżeństwa, musiał wywołać walkę i oburzenie.

Dziś patrzymy pobłażliwiej na dzieło Ibsena, traktując je jako młodzieńczy poryw niezrównoważonych jeszcze uczuć, pełen deklamacyi i patosu, a tem przedewszystkiem grzeszący, że fakty szczególne generalizuje, odnosi do ogółu. Z tego powodu pocisk, wyrzucony młodzieńczą, śmiałą ręką Ibsena w stronę całego społeczeństwa, zupełnie był chybiony, a dziś nas tylko interesować może, jako pewien objaw w twórczości skandynawskiego pisarza.

Grano ten dramat na ogół dobrze. P. Pawłowska jako Swanhilda i p. Barwiński jako Falk mieli chwile dużej szczerości. Z reszty grających należy wymienić pp. Gostyńską, Michnowską i Rowińską, oraz pp. Frączkowskiego, Glińskiego, Fritschego i Rasińskiego.

Zastępca.

Z teatru miejskiego donoszą: Repertuar przyszłego tygodnia zapowiada na wtorek premierę głośnej opery Wolfa-Ferrariego p. t. „Tajemnica Zuzanny“ — grywanej z wielkiem powodzeniem na wszystkich niemal zagranicznych scenach operowych. — Sukcesy swe zawdzięcza „Tajemnica Zuzanny“ zarówno dowcipnemu librettu, jak i niezwykle oryginalnej, a wykwintnej muzyce. — W partyi Zuzanny, dającej szerokie pole do popisu pod względem i wokalnym i aktorskim, usłyszymy p. Janinę Korolewicz-Waydową, której partnerem w roli zazdrosnego jej męża, będzie p. Okoński.

Razem z „Tajemnicą Zuzanny“ — wystawiony będzie nadzwyczaj efektowny i doskonale przygotowany balet „Flet zaczarowany“, z udziałem całego zespołu baletowego, — oraz „Cavalleria rusticana“ Mascagniego. Interesujący ten program, powtórzony będzie następnie w czwartek i sobotę.

W dziale dramatycznym zapowiada repertuar przyszłego tygodnia: w poniedziałek, wyjątkowo o godz. 5 popołudniu, piękną sztukę patryotyczną J. Wiśniewskiego „Leci liście z drzewa“, która graną będzie następnie po raz 8-my w niedzielę popołudniu, — a w piątek, cieszącą się trwałem powodzeniem, wesołą krotochwilę L. Birińskiego „Taniec czynowników“ — której wszystkie dotychczasowe przedstawienia, odbyły się przy wysprzedanej za każdym razem widowni.

„Komedya miłości“ Ibsena, która na premierze tak sympatycznego doznała przyjęcia, ukaże się po raz drugi, we środę.

Na sobotnie popołudniowe przedstawienie dany będzie „Uriel Akosta“ Gutzkowa, z Romanem Żelazowskim, w tytułowej roli.

Ze znakomitej opery komicznej Offenbacha „Życie paryskie“ — która po wieloletniej przerwie, ukaże się obecnie w zupełnie nowem opracowaniu i efektownej szacie zewnętrznej, odbywają się codziennie próby. — „Życie paryskie“ — grane będzie przez trzy dni z rzędu, t. j. we wtorek, środę i czwartek (25, 26 i 27 b. m.).

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w sobotę, 15 lutego o godzinie pół do 8 wieczorem „Hugenoci“, opera Mayerbeera; gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej i T. Leliwy. — Niedziela, 16 lutego o godzinie pół do 4 po południu „Wróg kobiet“, operetka Eyslera. — Niedziela, 16 lutego o godzinie pół do 8 wieczorem „Taniec czynowników“, komedya L. Birińskiego. — Poniedziałek 17 lutego, wyjątkowo o godzinie 5 po południu „Leci liście z drzewa“ Józefa Wiśniowskiego. — Poniedziałek 17 lutego, o godz. 8 min. 15 wiecz. Koncert Henryka Marteau. — Wtorek, 18 lutego, „Eugeniusz Onegin“, opera P. Czajkowskiego; gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej Sroda, 19 lutego, „Komedya miłości“, Henryka Ibsena. — Czwartek 20 lutego, „Bal maskowy“, opera Verdiego; gościnny występ J. Korolewicz-Waydowej. — Piątek 21 lutego, po raz pierwszy „Błyskawice“, sztuka w 3 aktach Augusta Strindberga. Abonament nr. 26. Sobota, 22 lutego, o godz. 4 po południu „Uriel Akosta“ tragedya K. Gutzkowa, z Romanem Żelazowskim w roli tytułowej. — Sobota 22 lutego, o godz. pół do 8 wiecz. „Tajemnica Zuzanny“, opera w 1 akcie W. Ferariego; gościnny występ J. Korolewicz-Waydowej. w partyi Zuzanny. — „Flet zaczarowany“, balet w 1 akcie, z muzyką B. Czechowskiego. — Rozpocznie „Cavalleria rusticana“, opera w 1 akcie P. Mascagniego; gościnny występ J. Korolewicz-Waydowej w partyi Santuzzy.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Niedziela, 16 o godzinie 3 m. 30 po południu „Leci liście z drzewa“, cztery strofy krwawej pieśni Józefa Wiśniowskiego. — Niedziela, 16 o godzinie 7·30 wieczorem, „Wet za wet“, sztuka. — Poniedziałek, 17 „Pani Bela“, komedya.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj przed południem w Schönbrunnie bawarskiego posła bar. Tuchera na osobnem posłuchaniu. Poseł notyfikował Monarsze zgon ks. regenta Luitpolda i objęcie regencyi przez ks. Ludwika.

= Pruska komisya kolonizacyjna wypracowała memoryał za rok 1912 i przedłoży go ministerstwu rolnictwa, a następnie na początku marca Sejmowi pruskiemu. Wykazuje on, że nabywanie ziemi połączone było z trudnościami, tak, że komisya zmuszona była zastosować wywłaszczanie. Działalność komisyi była wogóle zadowalającą, lecz okazuje się coraz większy brak majątków odpowiednich dla celów kolonizacyi.

= *Koeln. Ztg.* zapowiada, że na posiedzeniu 26, a może już 19 lutego parlament Rzeszy niemieckiej uchwali zapewne zniesienie ustawy wyjątkowej o Jezuitach. Za wnioskiem centrowym o zniesienie ustawy wyjątkowej głosować będą centrowcy, Polacy, Alzatczycy, Welfowie oraz socyaliści, razem 235 posłów. Przeciwko wnioskowi: konserwatyści i narodowi liberałowie, czyli 118 posłów. Stanowisko 44 postępowców niejasne, lecz i ich głosy nie mogą spowodować upadku wniosku centrowców.

= Na wczorajszem posiedzeniu belgijskiej Izby deputowanych minister wojny wśród przerywań ze strony socyalistów podniósł konieczność powiększenia zbrojeń.

Rada generalna belgijskiej partyi robotniczej uchwaliła rozpoczęcie strajku generalnego z dniem rozpoczęcia obrad parlamentu po świętach Wielkanocnych. Rząd jest bardzo zaniepokojony i zamierza powołać rezerwy. Rada generalna partyi robotniczej ułożyła się już z organizacyami w innych państwach o umieszczenie dzieci robotników belgijskich na czas strajku. Wedle tego układu znajdzie 100.000 dzieci bezpłatnie umieszczenie we Francyi, Anglii, Holandyi i w Niemczech.

= Do *Timesa* donoszą z Paryża, że rząd angielski pod żadnym warunkiem nie zgodziłby się jedynie na angielsko-francusko-hiszpańskie załatwienie sprawy umiędzynarodowienia Tangeru, gdyż ze stanowiska Anglii umowa taka powinna *być* przedłożona wszystkim mocarstwom, podpisanym na traktacie w Algeciras. Rząd angielski nie może też zgodzić się na to, ażeby traktat zawarty między Francyą a sułtanem co do protektoratu nad Marokkiem wszedł w życie przed załatwieniem sprawy Tangeru.

= Kanadyjska Izba niższa uchwaliła większością głosów przyczynić się kwotą 35 milionów dolarów do budowy 3 dreadnoughtów angielskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Z Koła polskiego.

Kraków, 15 lutego. Krakowska filia c. k. Biura korespondencyjnego otrzymała od P. Prezesa Koła polskiego następujący komunikat:

Z powodu, iż komisya parlamentarna Koła polskiego nie ukończyła swoich obrad w sprawie nowych podatków, a prace komisyi finansowej Izby postępują raźno naprzód, został rozkład prac parlamentarnych na najbliższy tydzień dla członków Koła polskiego o tyle zmieniony, że we wtorek odbędą się końcowe obrady komisyi parlamentarnej Koła polskiego w sprawie planu finansowego, we środę posiedzenie Koła polskiego, na którem przedłożone zostanie sprawozdanie komisyi parlamentarnej o nowych podatkach, we czwartek obradować będą: komisya parlamentarna i kolejowa w sprawie programu kolei lokalnych, na piątek zaś zwołana będzie konferencya, obejmująca komisyę parlamentarną Koła polskiego i członków komisyi socyalno-ubezpieczeniowej w sprawie ustawy o ubezpieczeniu socyalnem.

Kraków, 15 lutego. (Tel. pryw.) Sekcya skarbowa R. m. oświadczyła się zasadniczo za utworzeniem posady III. wiceprezydenta miasta i ustanowieniem wydziału Rady miasta. Według opinii sekcyi mają być utrzymane sekcye, składające się z kilku radców miejskich fachowych, od 8 do 10.

Kraków, 15 lutego. (Tel. pryw.). Dzienniki donoszą: Roboty budowlane na linii kolejowej Oświęcim-Podgórze i na linii Skawce-Siersza wodna, z powodu budowy projektowanego kanału Zator-Samborek oddano przedsiębiorstwu budowlanemu Leon i Mieczysław Kurkiewicze w Krakowie. Dostawę mostów żelaznych na wspomnianych liniach kolejowych w miejscu ich krzyżowania z projektowanym kanałem otrzymała tutejsza fabryka Leona Zieleniewskiego.

Wiedeń, 15 lutego. Najj. Pan udzielił Najwyższego *exequatur* aktowi nominacyi niemieckiego konsula we Lwowie Edwarda Heinzego.

Pierwszy Wiceprezydent Najwyższego Trybunału kasacyjnego zamianował sekretarza Rady w Najwyższym Trybunale Ajtala Witoszyńskiego, sekretarzem nadwornym.

Wiedeń, 15 lutego. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan zamianował radcę policyi w Krakowie, dr. Jana Rękiewicza, starszym radcą policyi *ad personam.*

P. Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego powiatowego Piotra Krystka z Żywca do Tarnobrzega; sędziów: Henryka Krausa z Niska do Jaworzna, Władysława Reklewskiego z Krosna dla Limanowej, Łukasza Kulczyckiego z Niska do Dąbrowy, Michała Widlarza z Dąbrowy do Żywca; nadał sędziemu Stanisławowi Frąckiewiczowi w Myślenicach posadę sędziego w okręgu wyższego sądu krajowego w Krakowie; zamianował sędziami auskultantów: dr. Karola Michałka w okręgu wyższego sądu krajowego w Krakowie, Jana Kowalskiego dla Niska, Aleksandra Gerstmanna dla Myślenic, Tadeusza Stopińskiego dla Gorlic, Franciszka Gawła dla Leżajska, Władysława Robaczowskiego dla Niska, Abrahama Hollandra dla Chrzanowa i Jakóba Kesslera dla Krosna.

Na Bałkanach.

Sofia, 15 lutego. Naznaczone na wczoraj posiedzenie delegatów rumuńskich i bułgarskich odroczono do dzisiaj prawdopodobnie dlatego, ponieważ po stronie bułgarskiej chcą dobrze rozważyć odpowiedź na żądania rumuńskie, które tak co do formy, jak treści sprawiły widocznie wrażenie. Jak ze strony kompetentnej słychać, rokowania już w najbliższym czasie rozstrzygnięte będą w duchu pozytywnym lub negatywnym. Że strony Austro-Węgier, jakoteż innych wielkich mocarstw udzielono kilkakrotnie rady w tym duchu, aby umożliwić pokojowe rozwiązanie zatarg.

Konstantynopol, 15 lutego. Według komunikatu ministra wojny, położenie przed Bulair niezmienione. Wojsko tureckie zajęło Ormanliköj. Na wybrzeżu koło Czataldży wojsko tureckie wysłane na zwiady dotarło do Akalan i Karaczeni. Zresztą sytuacya bez zmiany.

Konstantynopol, 15 lutego. Ze względu na pogłoski o możliwem podjęciu rokowań w Nizzy w celu zawarcia preliminarza pokojowego, wskazują na fakt, że znany włoski bankier Volpi, który, jak wiadomo, brał udział w rokowaniach pokojowych turecko-włoskich w Ouchy, zamianowany został upełnomocnionym ministrem. Volpi bawi w Nizzy.

Saloniki, 15 lutego. Włoski parowiec „Diava“, wyjeżdżając z portu najechał na uszkodzony przez flotę grecką turecki krążownik „Feti Bulard“. Okręt mógł po pewnym czasie pojechać dalej.

Paryż, 15 lutego. *Echo de Paris* dowiaduje się, że Hakki basza ma polecenie zaproponowania w Londynie następującego załatwienia sprawy: Porta odstąpiłaby sprzymierzeńcom bałkańskim cały obszar turecki aż po linię Midia-Enos; Adryanopol pozostać ma niezawisłą gminą muzułmańską. Propozycya ta wprawdzie nie wydaje się być praktyczna, niektóre mocarstwa wolałyby jednak takie rozwiązanie aniżeli przedłużanie wojny.

Warszawa, 15 lutego. (Tel. pryw.). Parafianie z Łomży wnieśli podanie do cara z prośbą o pozostawienie w miejscu proboszcza ks. Antoniego Śliwińskiego, ktorego z rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych usunięto od pełnienia obowiązków proboszcza.

Kijów. 15 lutego. (Tel. pryw.). W „gimnazyum łódzkiem“ zabroniono uczniom Polakom rozmawiać w języku ojczystym w obrębie murów szkolnych. Wielu uczniów, jak donosi *Dziennik kijowski,* poniosło już surowe kary za przekroczenie tego zakazu.

Petersburg, 15 lutego. (Tel. pryw.). Nacyonalista Bałaszow potwierdza pogłoskę o utworzeniu się bloku prawicowców i nacyonalistów, w celu podjęcia walki przeciw prezydentowi ministrów Kokowcewowi.

Rewolucya w Meksyku.

Nowy Jork, 15 lutego. Z Meksyku donoszą: Prez Madero ustąpił, tak samo minister spraw wewnętrznych. Oddział 20 p. p. zbuntował się, żołnierze wystrzelali oficerów, w końcu bunt uśmierzono. Ambasadora amerykańskiego dwukrotnie wezwano do opuszczenia budynku ambasady, ponieważ wojska rządowe mają ustawić tam działa; ambasador odmówił temu żądaniu. W ambasadzie zabrakło w piątek żywności, tak, że służba przez linie wojsk walczących musiała przedzierać się na przedmieścia po żywność.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Kuchnie światowej restauracyi. W halach emigracyjnych linii „Hamburg-Ameryka“ są stosownie do ich rozmiarów dwie kuchnie: jedna dla chrześcian, druga dla żydów, w tej drugiej gotuje się pod ścisłym nadzorem wedle rytuału żydowskiego. W obydwu przestrzega się pedantycznej czystości. Mimo, że w wysokich tych ubikacyach gotuje się codziennie na znakomitych aparatach olbrzymie masy potraw, nie znać nigdzie ni dymu, ni pary. W ciągu godziny można 3000 ludzi podejmować. W ruchu jest siedm parowych aparatów do gotowania, krytych pięknie emaliowaną blachą, o pojemności 2150 litrów, oprócz aparatów miedzianych, angielskich palników i stołow do mycia naczyń.

Uroczyste otwarcie nowej linii kanadyjskiej Tow. „Austro-Americana“ w Tryeście. Dnia 14 marca wygłosi generalny sekretarz wystawy Adryi we Wiedniu dr. Ryszard Kühnett odczyt illustrowany obrazami świetlnymi na temat: „Cała prawda o Kanadzie. Dr. Kühnett bawił 4 lata w Kanadzie, wobec czego sąd jego o rolnictwie i przemyśle tamtejszym może być miarodajnym. Dnia 15 marca b. r. odbędzie się jazda okrężna po porcie w Tryeście, poczem wychodźcy wsiądą na okręt i pierwszy odjazd na własnej nowej linii kanadyjskiej zostanie uroczyście poświęcony. Wszelkich bliższych informacyj udziela chętnie Biuro posażerskie „Austro-Americana“, Lwów, ul. Grodecka l. 93.

Przyjechali do Lwowa

dnia 15 lutego 1913.

Hotel Żorża. Pp.: H. hr. Konarski z Grochowca, R. Czaykowski z Kamionki Wołoskiej, W. Gniewosz z Kont, J. Wolfarth z Kurzan, F. Sozański z Kornalowic.

Hotel Francuski. P.: F. Wiszniewski z Rossyi.

Hotel Imperial Pp.: R. ks. Czetwertyński z Rossyi, S. hr. Stadnicki z Krysowic, S. Jędrzejowicz z Jasionki.

Hotel Austrya. P.: H. Kittay z Wiednia.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 15 lutego 1913.

	Waluta koronowa płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	633·—	642·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	510·—	517·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	465·—	475·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	91·70	92·40
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	93·30	94·—
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	87·30	88·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·20	94·90
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	95·—	95·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	92·70	93·40
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·50	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	91·50	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	84·10	84·80
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	93·—	93·70
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·10	97·80
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	91·—	91·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·50	83·20
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·20	82·90
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	85·—	85·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	83·—	83·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·70	81·40
„ „ „ 4 pr.	86·—	86·70
„ „ Krakowa	82·50	83·20
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·34	11·46
20 frankówka	19·10	19·28
100 rubli rossyjskich srebrnych	252·—	254·—
100 „ „ papierowych	254·—	255·20
100 marek niemieckich	118·—	118·40

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 13 lutego 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	84·25	84·45
styczeń-lipiec	84·20	84·40
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·25	87·45
kwiecień-październik	87·50	87·70
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1555·—	1615·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	462·—	474·—
„ „ 1864 po 100 zł.	624·—	636·—
„ „ 1864 po 50 zł.	320·—	332·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·25	107·45
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	84·35	84·55
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·65	87·65
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	105·45	106·45
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	104·15	105·15
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·60	85·60
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84·45	85·45
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	429·—	432·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·75	103·75
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	87·—	88·—
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·—	87·—
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	83·90	84·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	90·40	91·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	91·—	92·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	85·50	86·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	84·25	85·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	109·75	110·75
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·40	115·90
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	83·85	84·05
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	419·—	429·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	211·50	219·50
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	294·—	303·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	85·50	86·50
Kroacyi i Slawonii	86·60	87·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·—	101·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	84·50	85·50
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	84·50	85·50
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·30	98·30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	81·—	82·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	113·—	123·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	222·25	225·25
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	278·—	290·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	248·—	260·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	96·—	97·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·50	100·50
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·90	84·90
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	91·50	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	93·—	94·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·25	95·25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	93·25	94·25
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	91·50	92·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·—	84·—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	93·—	94·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	91·—	92·—
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	82·—	83·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90·85	91·85
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	91·90	92·90
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	79·—	80·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	84·90	85·90
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	98·75	99·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	111·50	112·50
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	110·—	111·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	28·25	32·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	474·—	486·—
Clary 40 złr. m. k.	185·—	195·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	65·—	70·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52·—	57·—
„ „ węg. Tow. 5 złr.	32·50	37·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	80·—	86·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	332·75	333·75
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	405·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3720·—	3740·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	619·75	620·75
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	813·—	814·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	742·—	746·50
Gal. banku hip. 200 złr.	638·—	640·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	510·—	511·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	2006·—	2016·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	590·—	591·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	268·50	269·50
Zivnostenska banka 100 złr.	266·50	267·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	439·—	445·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1284·—	1294·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4780·—	4820·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	512·—	514·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	1027·75	1028·75
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3405·—	3426·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	788·—	794·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	253·—	255·50
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	861·—	871·—
Schodnicy 500 kor.	450·—	451·40
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	320·—	324·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·05	118·27½
Włoskie Banki	94·12½	94·27½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·17¼	24·21¼
Paryż za 100 franków	95·72½	95·87½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	254·25	255·25
Szwajcarskie Banki	95·27½	95·42½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·42	11·45
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·18	19·21
20-markówka	23·60	23·66
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·07½	118·27½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·10	94·30
Ruble	254·—	255·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Amortyzacye.

L. cz. T. 7/13 (2) (1700 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Izaka Weingartena we Lwowie, wdraża się postępowanie amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Galic. Kasy oszczędności Nr. 146.616 na imię i nazwisko „Izaka Weingartena“ wystawionej, na 400 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 29 stycznia 1913.

L. cz. T. II. 5/12 (1256 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wincentego Boguckiego, dyrektora wapiennika w Płazie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Żywiec 8 września 1912 r. na kwotę 2908 K. 23 h. opiewającego, dnia 8 stycznia 1913 r. płatnego, wystawionego przez Wincentego Boguckiego a przyjętego przez Romana i Maryę Błasiaków.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ogłoszenia, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 31 grudnia 1912.

L. cz. T. 147/12 (2) (1713 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Mandla we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów, dnia 18 kwietnia 1912 na 339 K. 68 h. za cztery miesiące od daty płatnego, wystawionego przez Romana Lieblinga, zamieszkałego we Lwowie ul. Panieńska 43, akceptowanego przez Simona Sigalla, zam. we Lwowie ul. Balonowa 12.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący zostany uznanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 30 grudnia 1912.

L. cz. T. 20/12 (3) (1488 3—3)

Edykt.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi, na wniosek Iwana Maksymiuka, syna Ołeksy, gospodarza w Muszynie, wdrażając po myśli § 24 l. 2 u. c. i § 7 ustawy z dnia 16. lutego 1883 L. 20 Dz. p. p., postępowanie celem uznania jego siostry Naści Maksymiuk za zmarłą, wzywa tak samo Naśtię Maksymiuk, córkę Ołeksy i Maryi małżonków Maksymiuków, urodzoną w Myszynie dnia 11 czerwca 1850, która w głodnym roku 1866 wyszła z Myszyna wraz z innymi robotnikami na roboty do Rumunii i od tego czasu do swej wsi rodzinnej (Myszyn) nie powróciła i żadnej wiadomości o sobie nikomu w Myszynie nie dała, jak i każdego ktoby o jej życiu i miejscu pobytu jaką wiadomość miał, aby w ciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, o tem tutejszemu sądowi, lub ustanowionemu dla zaginionej Naści Maksymiuk kuratorowi Iwanowi Myroniukowi, wójtowi w Myszynie, w jakikolwiek bądź sposób doniosł, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego czasokresu zostanie zaginiona Maśtia Maksymiuk za umarłą uznana.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 14 grudnia 1912.

L. cz. T. V. 28/12 (4) (1339 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Magdaleny Batko w Rzeszowie na Budach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo

przez wnioskodawcę zagubionych: a) książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności miasta Rzeszowa Nr. 35.427 wystawionej na imię „Leon Batko“ na 2400 kor. opiewającej, oraz b) książeczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego i zaliczkowego w Rzeszowie Nr. 2566, wystawionej na imię „Bogumiła Batko“ na 3000 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych ad a) i b) wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. T. 151/12 (2) (1712 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Stanisława Hubickiego w Dębicy wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego tymczasowego dowodu Nr. 52 na 500 kor. opiewającego na okaziciela, które to 500 kor. wnioskodawca złożył jako pierwszą ratę na 5 sztuk akcyi zakładowych kolei lokalnej Muszyna-Krynica.

Posiadacza powyższego tymczasowego dowodu wzywa się przeto, aby ze swojemi prawami zgłosił się w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 20 stycznia 1913.

L. cz. T. II. 8/12 (1492 3—3)

Edykt.

Na wniosek Sary Krümowej w Strzyżowie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do blankietu wekslowego na 2400 koron opiewającego, zaopatrzonego podpisem Mechla Leiby Lasta, jako akceptanta zresztą niewypełnionego, który to blankiet wekslowy rzekomo zaginął ze szuflady stolika znajdującego się w pomieszkaniu Sary Krümowej w Strzyżowie.

Wzywa się edyktem posiadacza tego blankietu wekslowego, by go w przeciągu dni 45, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu blankiet ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 13 stycznia 1913.

L. cz. T. 121/12/4 (1750 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Władysława Chorążka we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 136.623 na nazwisko „Władysław Chorążek“ na kwotę 89 K. ostatnio opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za niestniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. T. 18/12 (3) (1360 3—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania Rozalii Hnatiuk za zmarłą.

Rozalia Hnatiuk (córka Antona i Anny z Hawrylukówi, urodzona dnia 29 kwietnia 1859 w Dołżce i tamże do ostatniej chwili przebywająca — wydaliła się jeszcze w r. ku 1867 z tejże gminy a jej miejsce pobytu je t nieznane.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Paraski Hnatiuk zam. Pobudzka w Moszkowcach postępowanie, celem uznania Rozalii Hnatiuk za zaginioną.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. Oleksie Zaremba, wójtowi w Dołżce, wiadomości o powyż wymienionej.

Rozalię Hnatiuk wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 31 grudnia 1912 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 4 października 1912.

Zl. T. 28/12 (1) (1761 3—3)

Ueber Antrag der Firma G. Lengsfelder & Sohn, prot. Firma in Wien, wird das Amortisationsverfahren bezüglich der von Josef Saphir junior, Kaufmann in Tarnopol, akzeptierten Wechsel de dato Tarnopol 6 Februar 1912 de K. 400, fällig am 7 Juli 1912 de K. 400, fällig am 20 Juli 1912, de Kr. 400, fällig am 28 Juli 1912 und de Kr. 401 h. 21 fällig am 4 August 1912 welche in Verlust geraten sind eingeleitet.

Die Besitzer dieser Wechsel werden aufgefordert in der Ediktalfrist von 45 Tagen, vom Tage des Ediktes die Wechsel anzumelden und vorzulegen, dasonst diese Wechsel als ungiltig anerkannt werden.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung V.
Tarnopol, am 16 Dezember 1912.

Ч. сп. Т. 30/12 (3) (1407 3—3)

Амортизация.

На внесене О. Григория Кліша гр кат. пароха в Комарні, вводить ся поступоване амортизаційне, що до внескодателеви імовірно загиненої книжочки вкладкової товариства „Руска Щадниця в Перемишли“ ч. 6727 на квоту 626 кор., на імя „Будова церкви сьв. Петра і Павла в Комарні“ виставленої.

Держителя повисшої книжочки взиває ся, щоби зголосив ся зі своїми правами, бо в противнім разі по уплиї шість місяців від послідного оголошеня сего едикту в „Газеті Львівскій“ книжочка та буде узнана за неважну.

Ц. к. Суд окружний, Відділ V.
Перемишль, дня 24 грудня 1912.

L. cz. T. 88/12/5 (1809 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego, Stow. zarej. z ogran. poręką w Winnikach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Winniki dnia 15 lipca 1910, płatnego w 4 miesiące od daty wystawienia na 800 K. opiewającego, przez Jędrzeja Kunę, Kaspra Kunę i Bronisławę Kunę akceptowanego a przez Herscha Fränkla wystawionego i żyrowanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, by zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. T. 2/13 (2) (1813 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Zofii Ciesielskiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności Nr. 93.147 na nazwisko Zofia Ciesielska i na kwotę 750 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po u lywie powyższego czasokresu, książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 22 stycznia 1913.

Zl. T. 34/12 (1361 3—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen der Handels- und Gewerbebank, reg. Gen. mit beschr. Haftung in Sereth, wird das Verfahren zur Amortisirung der Gesuchstellerin angeblich in Verlust gerathenen am 1 Jänner 1913 fällig werdenden, von Jan Griegel und Jan Radłowski akzeptierten, von Pauline Griegel ausgestellten und girierten von Bernhard Weiser, Mozes Eimer und dem Comerciellen Creditverein r. G. m. b. H., alle in Monasterzyska indossierten Wechsels über 250 Kronen eingeleitet.

Der Inhaber des Wechsels wird daher aufgefordert, diesen binnen 45 Tagen nach Verfall, das ist bis zum 15 Februar 1913 dem gef. Gerichte vorzulegen, widrigens der Wechsel nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Kreis-Gericht, Abth. IV.
Stanislau, am 4 Dezember 1912.

Licytacye.

L. cz. 262/12 (4) (1764 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Makan, właścicielki realności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Jana Kasparka we Lwowie, odbędzie się dnia 5 marca 1913 o godz. 9 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 4 licytacya dóbr tabularnych Strutyń ad Ubinie lwh. 648 łącznie z realnościami rustykalnemi w księdze grunt. gminy katastr. Ubinie prowadzonej w c. k. sądzie powiatowym w Busku, powstałe mającymi z parcel ze składu powyższych dóbr, po zanotowaniu tego postępowania licytacyjnego wydzielić się mających (ogólny obszar przedmiotu licytacyi przeszło 130 morgów, budynki gospodarcze) wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni, ogrodzenia i inwentarza gospodarczego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 117.733 kor., przynależności zaś na 8688 kor.

Najniższa cena wynosi 84.280 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dajszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów, dnia 15 stycznia 1913.

L. cz. E. 2331/12 (1835 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Mikołajowie, odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya 4/9 części realności lwh. 18 gm. Rozwadów; 4/9 części realności lwh. 1212 gm. Rozwadów, wraz z przynależnościami, składającemi się z płotu plecionego, który otacza parc. budowlaną i grunt.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione 1. 4/9 cz. lwh. 18 gm. Rozwadów na 1355 kor. 56 h., 2. 4/9 cz. lwh. 1212 gm Rozwadów na 266 kor. 68 h., przynależności zaś na 16 kor.

Najniższa cena wynosi za realność ad 1. 902 kor. 96 h., a za realn. ad 2. 178 kor. 76 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mikołajów, dnia 26 stycznia 1913.

(1747 3—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

Poniedziałek, dnia 17 lutego 1913 od 9 do 12 godz. przed południem: sztaby na ramy, obrazy olejne, fortepian, dywany, towary galanteryjne, fortepian, skórki, boa, prasa do kopiowania i meblo.

Wtorek, dnia 18 lutego 1913 od 9 do 12 godz. przed południem: towary łokciowe, maszyna do szycia, futro damskie, pościel, sukna, chustki i meble.

Środa, dnia 19 lutego 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: gramofon, towary galanteryjne i bławatne, dywany, obrazy, farby, oleje i smarowidła, maszyna do szycia i meble.

Czwartek, dnia 20 lutego 1913 od 9 do 12 godz. przed południem: towary galanteryjne, mieszane, tutki cygar., pałki, meble.

Piątek, dnia 21 lutego 1913 od 9 do 12 godz. przed południem: 3 beczki ługu, 7 cetn. mydła, konfekcya damska, obraz olejny, maszyna do szycia, towary korzenne, meble.

Sobota, dnia 22 lutego 1913 od 4 do 8 godziny wieczorem: boa, zarękawek, czapki, maszyna do szycia, konfekcya damska, skóry i meble.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 11 lutego 1913.

L. cz. E. 2261/12 (2) (1837 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Mikołajowie, odbędzie się dnia 5 marca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya realności obj. lwh. 55 gm. Iłów, wraz z przynależnościami, składającemi się z płotu 85 m. długiego i ośmiu drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2930 kor., przynależności zaś na 20 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 1966 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 27 stycznia 1913.

L. 3635/13 (1913 1—3)

Obwieszczenie licytacyi.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że dnia 10 marca 1913 o godzinie 9 rano odbędzie się w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnopolu I. piętro, licytacyjna sprzedaż realności lwh. 129 ks. gr. gm. kat. Zieleńcze (strzelnicy wojskowej), składającej się z parceli budowlanej lk. 26 wraz ze znajdującymi się na niej budynkami, tudzież z parcel gruntowych lk. 33/1, 33/2, 34/1, 34/2, 31/4, 31/5 i 34/4, a będącej według poz. 4 karty B. tegoż wykazu hipotecznego własnością c. k. Skarbu Państwa.

Cena wywołania wynosi 10.134 kor. 39 h., t. j. dziesięć tysięcy sto trzydzieści cztery koron 39 halerzy, poniżej której realność ta nie będzie sprzedaną.

Licytacya odbędzie się tylko za pomocą ustnych ofert z wykluczeniem pisemnych ofert.

Przy licytacyi tej winien jest każdy mający chęć licytowania złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum licytacyjne gotówką w kwocie 1013 kor. 43 hal., t. j. jeden tysiąc trzynaście koron 43 halerzy, które najwyżej ofiarującemu zostanie zatrzymane i wliczone będzie do ceny kupna, zaś innym licytantom zwrócone zostanie po ukończonej licytacyi.

Nabywca owej realności winien będzie oprócz ofiarowanej ceny kupna złożyć przed podpisaniem kontraktu nadto kwotę 60 kor., t. j. sześćdziesiąt koron tytułem kosztów jej oszacowania.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Tarnopolu i w c. k. Nadzorach straży skarbowej należących do tegoż okręgu skarbowego w godzinach urzędowych.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.
Tarnopol, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. E. 1582/12 (1889)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Majera Rosena, kupca w Kosmaczu, odbędzie się dnia 11 marca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya:

I. realności obj. lwh. 2012 gm. Kosmacz, składającej się z pgr. 1923/2, 1924,
II. realności obj. lwh. 2013 gm. Kosmacz, składającej się z pgr. 1926/3 i 1926/4,
III. realności obj. lwh. 2014 gm. Kosmacz, składającej się z pgr. 1929/3, wraz z przynależnościami, składającemi się z płota i drzewostanu.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na:

ad I. 1486 kor. 37 h., ciążące tu prawo naftowe ocenione jest na 600 kor., a dożywocie 1/7 części na rzecz Hafii Polek, wdowy po Wasylu na 100 kor.,

ad II. na 507 kor. 61 h., a prawo naftowe na 700 kor.,

ad III. na 102 kor. 64 h., przynależności zaś ad I na 20 kor.

Prawa realne przechodzą na nabywcę.

Najniższa cena wynosi: ad I. 1004 kor. 32 h., ad II. 338 kor. 40 h., ad III. 68 kor. 42 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jabłonów, dnia 28 stycznia 1913.

L. cz. E. 2020/12 (2) (1902)

Na żądanie Anny z Kolasów Nawrotowej i tow., odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15, w Wieliczce licytacya realności lwh. 226 i 345 ks. gr. gm. kat. Lednica dolna, składających się z domu mieszkalnego i ogrodu.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione na 8000 kor.

Najniższa cena wynosi 8000 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowuch w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 3 stycznia 1913.

L. cz. E. 26/12 (4) (1901)

Na żądanie Banku dla handlu i przemysłu w Wieliczce, odbędzie się dnia 3go marca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15, w Wieliczce licytacya realności lwh. 117 i 352 ks. gr. gm. kat. Węgrzce wielkie objętej, stanowiącej gospodarstwo rolne bez budynków.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione: pierwsza na 999 kor. 75 h., druga na 319 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi: co do lwh. 117 kwotę 666 kor. 50 h., a co do realności lwh. 352 kwotę 213 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 17 stycznia 1913.

L. cz. E. 2375/12 (1892)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Apolonii Smasiowej odbędzie się dnia 25 lutego 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya:

a) realności lwh. 63 gminy Krosno, dom murowany jednopiętrowy,

b) realności lwh. 595 gminy Krosno, dom murowany jednopiętrowy, wraz z przynależytościami.

Nieruchomości te są ocenione ad a) i b) razem na 90.682 kor. 80 h., przynależytości na 240 kor.

Najniższa cena wynosi 45.341 kor. 40 halerzy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Krosno, dnia 30 grudnia 1912.

L. cz. E. 1970/12 (1888)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Rachmiela Blechera, kupca w Jabłonowie, odbędzie się dnia 12 marca 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya:

I. realności obj. lwh. 273 ks. gr. gm. Jabłonów, składającej się z pgr. 296/3, 297/4 290/2 i 294/2 i

II. realności obj. lwh. 480 ks. gr. gm. Jabłonów, składającej się z pbud. 262 i pgr. 283/3, 284/3, 287/3 i 289, wraz z przynależnościami ad II. składającemi się z drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na:
ad I. 906 kor. 86 h.,
ad II. 3472 kor. 50 h., przynależności zaś ad II. na 460 kor.

Najniższa cena wynosi: ad I. 604 kor., ad II. 2621 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.
Jabłonów, dnia 28 stycznia 1913.

L. cz. E. 2308/12 (1880 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Parańki Krzemień, odbędzie się dnia 11 marca 1913 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya 1/3 lwh. 361 i całego lwh. 277 ks. gr. gm. Milatyn.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione: ad a) na 2023 kor. 25 h., ad b) na 483 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi ad a) 1348 kor. 84 h., ad b) 322 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatow, Oddział II.
Busk, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. E. VIII. 4150/11 (32) (1882 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eliasza Klinghofera, kupca w Borysławiu, zastąpionego przez dr. Arnolda Segala, adw. w Drohobyczu, odbędzie się dnia 25 lutego 1913 o godz. 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 79 w Drohobyczu licytacya pól naftowych Wallenrod I. i Wallenrod II. obj. lwh. 177 i 182 ts. księgi naftowej wraz z kopalnią oleju skalnego pod firmą „Mamcia“ (obszar 39 ar. 75 m² — stacya kolei Borysław-Tustanowice), wraz z przynależytościami składającemi się z otworu świdrowego o głębokości około 1300 metrów zarurowanego do głębokości 1169 metrów rurami 6 calowemi, tudzież potrzebnych budynków, maszyn, kotłów, zbiorników, urządzeń i narzędzi kopalnianych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione na 300.000 kor., przynależności zaś na 17.620 kor.

Najniższa cena wynosi 105.873 kor. 43 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta. (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 83.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. E. 1703/12 (14) (1879 1—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Mosesa Seidenwurma, odbędzie się dnia 2 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II licytacya realności obj. lwh. 759 i 891 ks. gr. gm. Busk, wraz z przynależnościami, składającemi się z 3 jasionów, 1 jabłoni i 8 wiszeń.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione: ad a) na 2399 kor. 75 h., ad b) na 339 kor., przynależności zaś na 10 kor. 40 h.

Najniższa cena wynosi ad a) 1606 kor. 70 h., ad b) 226 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 3 lutego 1913.

L. cz. E. 2185/12 (6) (1878 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego i zaliczkowego w Busku, odbędzie się dnia 2 kwietnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya 1/3 realności obj. lwh. 31 ks. gr. gm. Sokole.

Nieruchomość tej części wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2540 kor.

Najniższa cena wynosi 1693 kor. 94 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. E. 2060/12 (10) (1875)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 marca 1913 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28, licytacya realności lwh. 347 gm. Smolno.

Realność tę, a to pb. 101 i dom oceniono na 22.860 kor. 93 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 16.933 kor. 96 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta, przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 29.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 23 stycznia 1913.

L. cz. E. 2046/12 (3) (1894 1—3)

E d y k t.

Dnia 11 marca 1913 o godz. 10 przed południem odbędzie się licytacya 3/6 części realności lwh. 59 gm. kat. Młynne obj., Katarzyny Rozum własnej.

Realność tę oszacowano na 3270 kor. 65 h.

Najniższa cena wynosi 2180 kor. 42 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym, sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 30 grudnia 1912.

L. cz. E. 1410/12 (4) (1881)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Kuchni w Wiśniowej odbędzie się dnia 7 marca 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Dobczycach, licytacya 38/60 części realności lwh. 101 gm. Wiśniowa obj.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2792 kor. 24 h.

Najniższa cena wynosi: 1860 kor. 16 h., zaś wadyum 279 kor. 23 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 8 stycznia 1913.

L. cz. E. 1893/12 (1890)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Josla Glücksterna s. Feibischa, odbędzie się dnia 10 marca 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacya:

I. 4/7 części realności obj. lwh. 622 i 1081 ks. gr. gm. Kosmacz i

II. 1/2 realności obj. lwh. 623 i 1074 gm. Kosmacz, wraz z przynależnościami, składającemi się odnośnie do realności obj. lwh. 1081 z lasu.

Odnośnie do realności obj. lwh. 622 zauważa się, że pgr. 1913/1, znajduje się w posiadaniu spadk. Wasyla Poleka s. Semena.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione, a to:
I. 4/7 lwh. 622 na 1185 kor. 80 h.,
II. 4/7 lwh. 1081 na 546 kor. 40 h.,
III. 1/2 lwh. 623 na 204 kor. 05 h.,
IV. 1/2 lwh. 1074 na 1233 kor. 75 h.,
przynależności zaś ad 4/7 lwh. 1081 na 93 kor.

Na lwh. 622 ciąży prawo naftowe, wartości 600 kor. i dożywocie wartości 50 kor. Na lwh. 1081 dożywocie wart. 10 kor.; na lwh. 623 dożywocie wart. 20 kor. i 20 kor., na lwh. 1074 dożywocie wart. 20 kor.

Najniższa cena wynosi ad I. 790 kor. 54 h.; ad II. 426 kor. 26 h.; ad III. 130 kor. 02 h., ad IV. 822 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jabłonów, dnia 26 stycznia 1913.

L. cz. E. 2241/11 (15) (1900)

Na żądanie Kazimierza Waśniowskiego, odbędzie się dnia 4 marca 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15 licytacya 1/2 realności lwh. 22 ks. gr. gm. kat. Rybitwy objętej, stanowiącej dom i gospodarstwo rolne.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4610 kor.

Najniższa cena wynosi 3073 kor. 33 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 23 stycznia 1913.

L. cz. E. 3374/12, 4589/12 (1883)

Edykt licytacyjny

W sądzie tutejszym w sali Nr. III. odbędzie się licytacya każdoczesnie o godzinie 10 przed południem:

A) dnia 1 kwietnia 1913.

1. a) realności obj. wyk. hip. l. 221 ks. gr. gm. Kamieniobrod, stanowiącej realność wiejską, składającej się z domu mieszkalnego, stodoły i stajni, wraz z rolą o obszarze łącznie 1 ha 75 ar 92 m², ocenionej na 3405 kor.

b) realności obj. wyk. hip. l. 303 tej samej gminy, stanowiącej pola orne i łąki o łącznym obszarze 51 ar 78 m², ocenionej na 705 kor.

B) dnia 21 kwietnia 1913.

2. Realności objętej wyk. hip. 431 ks. gr. gm. Gródek Jagielloński, stanowiącej rolę i łąkę w jednym kompleksie o łącznym obszarze 1 ha 53 ar 59 m², ocenionej na 2780 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi: ad 1. a) 2270 kor., b) 470 kor., ad 2. 1857 kor.

Warunki licytacyjne, i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut., w w biurze Nr. 6.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział III.
Gródek Jagielloński, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. E. 84/12 (17) (1885)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Władysława Ząbika i tow. odbędzie się dnia 25 lutego 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 relicytacya 60/120 części realności lwh. 649 gm. Szufnarowa, składającej się z pgr. lk. 500/135, budynku i brogu,

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3009 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 1504 kor. 75 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Frysztak, dnia 25 stycznia 1913.

L. cz. E. 3196/11 (15) (1422)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 marca 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya realności lwh. 202 ks. gr. gm. Dobromil, stanowiącej dom parterowy murowany.

Cena szacunkowa 29.814 kor.

Najniższa oferta 14.907 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 8 stycznia 1913.

L. cz. E. XI. 753/12 (11) (1929)

E d y k t.

Dnia 28go lutego 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tut. sądzie, sala Nr. 22 licytacya realności lwh. 238 dla IV. dz. m. Kołomyi, ocenionej na 5209 kor.

Najniższa cena 5209 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty są wyłożone do wglądu w kancelaryi Oddziału XI.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, — o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Kołomyja, dnia 18 stycznia 1912.

L. cz. E. 1168/12 (5) (1847)

E d y k t.

Dnia 26 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya całej realności objętej lwh. 241 ks. gr. gm. kat. Iwańczany wraz z przynależytościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 965 kor.

Najniższa cena wynosi 643 kor. 34

h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Zatwierdzone niniejszem warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż, dnia 28 stycznia 1913.

L. cz. E. 3177/12 (1898)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Ela Steinhorna odbędzie się dnia 13 marca 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. I., w Śniatynie licytacya realności objętej wykazem hipotecznym l. 281 I. dz. księgi gruntowej gminy katastralnej Śniatyn, składającej się z pgr. 158/2, wraz z stodołą na tej parceli stojącą.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 400 kor., przynależności zaś (stodoła) na 500 kor.

Najniższa cena wynosi 600 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza z tą zmianą, że najniższa oferta wyniesie 2/3 części ceny szacunkowej i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastaalny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 25 stycznia 1913.

L. cz. E. 1957/11 (6) (1891)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Banku krajowego we Lwowie, strony egzekwującej, odbędzie się dnia 10 marca 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 13, licytacya realności lwh. 9 gm. Hucisko, składającej się z 6 morgów 244 sążni, z domu, stajni i stodoły, oszacowanej na 6200 kor., najniższa cena wynosi 4150 koron, całej realności lwh. 180 gm. Hucisko, składającej się z 159 morgów gruntu 255 sążni, z domu, stajni i stodoły oszacowanej na 131.800 kor., najniższa cena wynosi 87.870 kor.; całej realności lwh. 25 gm. Zapole, składającej się z 5 morgów gruntu 1089 sążni oszacowanej na 2750 kor., najniższa cena wynosi 1840 kor.; całej realności lwh. 107 gm. Trześń składającej się z 4 morgów 396 sążni, ze stodoły, szopy i chlewów, oszacowanej na 5660 kor., najniższa cena wynosi 3780 kor.

Do realności lwh. 9 gm. Huciska należą następujące przynależności: studnia i ogrodzenia wartości 15 kor., do realności lwh. 180 gm. Hucisko drzewa owocowe i brzozy, ogrodzenia, 2 krowy i 4 jednoroczne byczki, wartości 440 kor., do realności lwh. 107 gm. Trześń studnia, ogrodzenie, drabina i drzewa, oszacowane na 285 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kolbuszowa, dnia 14 stycznia 1913.

L. cz. E. XI. 3172/12 (6) (1928)

Edykt.

Dnia 23 lutego 1913 o godzinie 11·30 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie, sala Nr. 22, licytacya realności lwh. 193 gm. Gody, ocenionej na 4400 kor.

Najniższa cena 2934 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatwy, Oddział XI.

Kołomyja, dnia 4 grudnia 1912.

Konkursa.

LW. 169.810 912 (1744 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego wsparcia dożywotniego z fundacyi ś. p. dr. Tytusa Przesmyckiego w rocznej kwocie 600 K., ogłasza się niniejszem konkurs.

Wsparcie to przeznaczone jest dla jednego z takich starców i kalek narodowości polskiej, którzy w służbie sprawie narodowej polskiej poświęcali życie i mienie, w jakikolwiek sposób służyli sprawie narodowej i na starość bez przytułku zostają.

Wydział krajowy może zamiast wypłacania takiego wsparcia gotówką do rąk osoby uprawnionej, zapewnić jej utrzymanie w przytulisku dla takich osób założonem, wypłacając wsparcie do rąk zarządu przytuliska.

Podanie należy wnosić do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 kwietnia r. b. i załączyć metrykę chrztu i świadectwo ubóstwa, tudzież dowody wykazujące powyżej podane warunki.

Wszystkie pisma polskie uprasza się o bezpłatne zamieszczenie niniejszego ogłoszenia.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 7 lutego 1913.

L. 177 (1805 2—3)

Konkurs.

Na posadę lekarza okręgowego w Kozowie z płacą 1000 koron i ryczałtem na objazdy służbowe 600 kor. rocznie rozpisuje się w myśl postanowień ustawy z 2 lutego 1891 konkurs z terminem wnoszenia podań do Wydziału powiatowego w Brzeżanach po dzień 15 kwietnia 1913 r.

Okręg sanitarny kozowski obejmuje gmin 14 z ludnością około 18.000 dusz.

Apteka publiczna w miejscu.

Do podania dołączyć należy dokumenta stwierdzające:

1. obywatelstwo austryackie,
2. wiedzę wszech nauk lekarskich,
3. dwuletnią praktykę zawodową,
4. nieposzlakowany charakter,
5. znajomość języków krajowych,
6. nieprzekroczony 40 r. życia,
7. uzdolnienie fizyczne poświadczone przez c. k. lekarza powiatowego.

Brzeżany, dnia 6 lutego 1913.

Sekretarz: A. Paulo. Zast. prezesa: Ks. Korduba.

L. 19659 II. (1848 2—3)

Konkurs.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1. w Kuropatnikach z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym;
2. w Budzowie z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i tel. we Lwowie najpóźniej do 22 lutego b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 11 lutego 1913.

L. 17740/II. (1705 2—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Jeżowem z poborami 3 klasy 1 stopnia i ryczałtem 665 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 22 lutego b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 6 lutego 1913.

C. k. prezydent: Wopaterni.

L. XIV. 774 (1857 1—3)

Rozpisanie konkursu na stypendya artystyczne dla kompozytorów na r. 1913.

Obwieszczenie.

Kompozytorzy przynależni do jednego z Królestw i Krajów reprezentowanych w Radzie państwa, którzy zamierzają ubiegać się w roku 1913 o nadanie im rządowego stypendyum artystycznego winni podania kompetencyjne wystosowane do c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty wnieść najpóźniej do 1 marca 1913 do c. k. Namiestnictwa. Podanie wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Uprawnionymi do ubiegania się o te stypendya są tylko samodzielnie tworzący artyści z wyłączeniem uczniów.

Do podań dołączyć należy:

1. wykaz studyów i dokumenty dotyczące stosunków osobistych petenta (miejsce urodzenia i przynależności, wiek, stan, miejsce zamieszkania i stosunki majątkowe,
2. objaśnienie, w jaki sposób petent zamierza użyć stypendyum państwowego celem dalszego kształcenia się,
3. próby dzieł petenta, z których każdą zaopatrzyć należy nazwiskiem autora.

Nieczyste, niewyraźne, albo też tylko tylko ołówkiem pisane rękopisy nie będą uwzględnione.

C. k. Namiestnictwo.

Lwów, dnia 13 lutego 1913.

Za c. k. Namiestnika: Kadyi.

L. 333 (1859 1—3)

Konkurs.

Gmina miasta Obertyna rozpisuje konkurs na posadę weterynarza miejskiego z roczną płacą 1.500 koron.

Kandydaci wykazać się mają:

1. obywatelstwem austryackiem,
2. dyplomem weterynaryjnym,
3. metryką, że nie przekroczyli 40 roku życia.

Termin wnoszenia podań upływa z dniem 15 marca 1913.

Zwierzchność gminna.

Obertyn, dnia 12 lutego 1913.

Burmistrz: Gawliński.

L. Pr. 4239 (1738 2—2)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 36 „Gazety Lwowskiej“ konkurs na posadę radcy wyższego sądu krajowego w wyższym Sądzie krajowym we Lwowie, upływa z dniem 28 lutego 1913.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.

Lwów, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Prez. 146 14/13 (1874)

Sąd tutejszy przyjmie zaraz tymczasowego pomocnika kancelaryjnego, piszącego biegle na maszynie za dziennem wynagrodzeniem 2 kor. 70 hal.

Zgłoszenia przyjmuje się do dnia 20 lutego b. r.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, dnia 13 lutego 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 14/12 CC. 62 (1876)

W konkursie Israela Weilera do likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych oraz takich, które do 5 marca 1913, zgłoszone zostaną, wierzytelności, wyznacza się osobną audyencyę w c. k. Sądzie powiatowym Brody sala 4 na dzień 7 lutego 1913 godz. 12 w południe.

Brody, dnia 4 lutego 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 20/12 CC. 50 (1877)

W konkursie Mosesa Belsera wystąpił zarządca i wydział z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął, czy przyjąć ofertę Bernarda Bałabana na kupno całego zapasu towarów z wolnej ręki za 4000 kor. z których mają być wierzyciele zastawni zaspokojeni i wypłacona 2 prc. prowizya pośrednikowi.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku wyznacza się audyencyę na dzień 19 lutego 1913 godzina 12 w południe w c. k. Sądzie powiatowym w Brodach w sali rozpraw Nr. IV.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

Brody, dnia 3 lutego 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 7 13 (1) (1912 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zezwolił na otwarcie kurieckiego konkursu do majątku p. Marcelego Henryka 2 im. Jakubowskiego, właściela protokołowanej firmy M. Jakubowski. handel srebra i nowego srebra we Lwowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego dr. Józefa Dobję, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Józefa Wróblewskiego adwokata we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 24 lutego 1913 roku o godzinie 9 przed południem w sądzie w biurze Nr. 19, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 25 marca 1913, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 31 marca 1913 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedyńczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w „Gazecie Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomonika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.

Lwów, dnia 10 lutego 1913.

Wyroki prasowe.

Zl. 29 (1849)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 29 Jänner 1913, Pr. VII 2 13, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 28 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Die Landtage und die neuen Steuervorlagen“ in den Stellen von „Da sich jedoch die“ bis „immer seltener“ und von nach „ihnen eben paßt“ bis „heute die Landtage“ nach § 200 St. G. sowie gemäß Artikel III und V des Gesetzes vom 17 Dezember 1962, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1963, verboten.

Das Erkenutnis des k. k Kreis- als Preßgerichtes Bozen vom 20 November 1912, Pr. 6/12, betreffend das Verbot der Weiterverbreitung der Nummer 266 der Zeitschrift: „Bozner Nachrichten“ vom 20 November 1912, kundgemacht in Nummer 271 des „Amtsblatt zur Wiener Zeitung“ vom 26 November 1912, wurde mit rechtskräftigem Erckenntnisse des gleichen Gerichtes vom 30 Dezember 1912 aufgehoben,

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Jänner 1913, Pr. I 38 13, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Karikatury“ vom 27 Jänner 1913 wegen der Stelle von „Af chuda“ bis „k najedeni“ des Artikels: „Bude Praha dal se takto radit?“ nach § 303 St. G. verboten.

D.s k. k. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkentnisie vom 31 Jänner 1913, Pr. 3/13, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen in Turnau erschienenen Druckschrift: „Vyroeni zprava obchodniho gremia turnovskego za rok 1912“ wegen der Stelle von „Zahranicni politika“ bis „zivoty tisicu“ nach § 65 a, St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Jänner 1913, Pr. 3/13, die Weiterverbreitung von zwei im Verlage Milorad S Antonijevic in Belgrad (258, 277 s) gedruckten Ansichtskarten, welche den König Peter I. von Serbien darstellen, nach § 493 St. P. O. verboten.

Zl. 30 (1850)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänner 1913, Pr XXXV 21 13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 2 der periodischen Druckschrift: „Der Kanzleioffiziant“, 8. Jahrgang, vom 1

Februar 1912, und zwar in dem Artikel: „Das Herrenhaus als Vormund des Abgeordnetenhauses“ 1. durch die Stelle von „Doch Befehl ist Befehl“ bis „Manneswürde | des einzelnen Mitglieds“ (Seite 1, Spalte 1), 2. durch die Stelle von „Freilich, da würde es sich ja“ bis „recht tüchtig unter die Arme zu greifen“ (Seite 2, Spalte 2); 3. durch die Stelle von „Und so wollen wir“ bis zum Schlusse des Artikels (Seite 3, Spalte 1), das Vergehen nach Artikel III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, und das Vergehen nach § 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k Staatsanwaschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 31 Jänner 1912.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. I 41 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Lid“ vom 30 Jänner 1913 wegen der Stellen von „Pod hazardni“ bis „dani spotrebni“ des Artikels: „Prival novych dani“; von „Oj! raduj se“ bis „Boha neuznava“ des Artikels: „Z epigramu Karla Havlicka Borovskeho“ nach § 65 a, 122 a, 300 und 303 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1963, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. 10 13, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Novy postovni obzor“ vom 30 Jänner 1913 wegen der Stellen von „Varujeme zejmena“ bis „zamestnanca rozhoyuji“ des Artikels: „Nova komedie“ und von „Patri k tomu“ bis „silnejsich, nakladnejsich“ des Artikels: „In dulci jubilo“ nach § 300 St G. und Artikel III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

---

Das k. k Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. 9 13, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Nova doba“ vom 29 Jänner 1913 wegen der Stellen von „v tom case“ bis „obcanu statnich“ und von „Historicko-politicky“ bis „pro lidstvo i zemi“ des Artikels: „O uceni se nemcine“ nach § 122 a und 300 St. G sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr 8 ex 1862, verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. 6/13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Pisecky kraj“ vom 1 Februar 1913 wegen des Artikels: „Jak se balamuti lid“ in der Stelle von „A v tom pripade“ bis „pro loupezne choutky“ nach § 305 St G. verboten

---

Das k. k Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Fabruar 1913, Pr. I 21 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Moravsky kraj“ vom 31 Jänner 1913 wegen des Artikels: „Z Mostaru nam pise . . .“ nach § 65 a St. G. und Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 R G Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. I 3/13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Vorwärts“ vom 1 Februar 1913 wegen des Artikels: „Sic volo, sic jubeo“ in den Stellen von „Aber was Logik“ bis „Gerechtigkeitsgefühl zu Trotze“, von „Einer Landesgerichtsrat Widiniewski“ bis „Tätigkeit verurteilt haben„ und von „Wenn dem so ist“ bis „Schuldigen zu suchen ist“ nach § 300 St G verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänne 1913, Pr. 4,13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrieft: „Dubrovnik“ vom 30 Jänner 1913 nach § 493 St. P. O. verboten.

Zl. 31 (1851)

Das k k Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 31 Jänner 1013, Pr. VII 3/13, die Weiterverbreitung der am 31 Jänner 1913 als Beilage zur Zeitschrift. „Salzburger Wacht“ erschienenen „Salzburger Narrenpeitsche“ wegen der Notiz; „Eine Geschichte von Serenissimus“, beginnend mit der angegebenen Spitzmarke und endigend mit den Worten „Beamten aus dem Ländle“ verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Februar 1913, Pr. I 42 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift; „Podripsky kraj“ vom 1 Februar 1913 wegen der Stelle von „K cenu tudiz“ bis „deti a starcu“ (Seite 3) nach § 65 a St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1913, Pr. 4 13, die Weiterverbreitung der Nummer 27 der Zeitschrift: „Gablonzer Zeitung“ vom 2 Februar 1913 wegen der Stelle von „Wenn man als“ bis „Gablonz besiegen“ des Artikels: „Unseren deutschen Frauen und Mädchen . . .“ nach § 302 St. G verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1913, Pr I 22 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Obchodni obzor“ vom 31 Jänner 1913 wegen des Artikels: „Odveton Vidni“ nach § 302 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnisse vom 1 Februar 1913, Pr. 2 13, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Sloboda“ vom 31 Jänner 1913 wegen des Artikels: „Opet rat“ in der Stelle „skine kapu“ nach § 65 a St. G verboten

---

Zl. 22 (1852)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1913, Pr. XXXV 24/13, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 5 der periodischen Druckschrift: „Neue freie Worte“, 3. Jahrgang, vom 31 Jänner 1913 durch die in dem Artikel. „Die blutige Wintersaat, die im Frühling aufbricht, usw“ enthaltenen Stellen 1. von „Jeder Staatsbürger, der sich“ bis „Raub, Diebstahl und Mord“ (Seite 1, Spalte 2), 2. von „Und diese gerade Antwort“ bis „der Staaten repräsentiert wird“ (Seite 2, Spalte 1), ferner durch die in dem Artikel: „Warum Hochenburger Minister wurde, usw“ enthaltenen Stellen: 3. von „In Österreich ist es leider“ bis „ist von vornherein verloren“ (Seite 4, Spalte 2), 4. von „dieses gerichtliche Vorgehen“ bis „das Erkenntnis des Bezirksrichters“ (Seite 4, Spalte 3, Seite 5, Spalte 1), 5. von „Eine ideale Justiz“ bis „besteht, stattfinden dürfte“ (Seite 5, Spalte 1) ad 1, 3., 4., 5. das Verbrechen nach § 300 St. G., ad 2. das Verbrechen nach § 63 St G. begründe und es wird nach § 493 St. P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 3 Februar 1913

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1913, Pr. 10 13, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Vzdelani lidu“ vom 1 Februar 1913 wegen der Stelle von „Kde to isme“ bis „Jeho Velicenstva“ des Artikels: „Nikdo by neveril“ nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudin hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1913, Pr. 11 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor“ vom 30 Jänner 1913 wegen der Stellen von „Nebledime-li k referatu“ bis „rakouskych vlad“ des Artikels: „Konfiskace“ und von „Proste konstatovani fakt“ bis „privalem zkazy“ des Artikels: „Konfiskacni epidemie“ nach § 300 St. G. verboten.

Das Erkenntnis des k. k. Kreis- als Preßgerichtes in Kuttenberg vom 10 Jänner 1913, Pr. 34 12, betreffend das Verbot der Weiterverbreitung der Nummer 52 der Zeitschrift: „Stredoceske hlasy“ vom 20 Dezember 1912 wegen des Artikels: „Mobilisace“ ist mit der Entscheidung des k. k Oberlandesgerichtes in Prag vom 21 Jänner 1913 D. 16 13, aufgehoben worden.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Februar 1913, Pr 1 13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Neodvislost“ vom 1 Februar 1913 wegen des Gedichtes: „Mladoceska“ nach § 65 a St. G. verboten.

L. cz. Pr. 43,13 (2) (1711)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść broszur: 1. pt. „Der Papst und die römische Kirche Internationale Traktatgesellschaft in Hamburg 1908 von L. Gaussen“ w ustępach od „Es steht geschrieben“ do „hat zu tun„ (str. 10—12) od „In dieser Aufzählung“ do „zu betreiben“ (str. 13), od „Später (Vers 24 und 25)“ do „der letzten Zeit (str. 18—20) od „Fünftes Merkmal“ do „möglich machen“ str. 21—24) od „Darnach hätte“ do „den Gläubigen“ (str. 26—32) od „Die allgemeine“ do „der Zeit“ (str. 43), od „Und in diesem“ do „klar bewiesen“ i 2. pt. „Der Protestant“ Nr 2 ex 1912 (Vierteljährsschrift für Glaubens-und Gewissemfreiheit sowie zur Förderung des wahren Protenstantismus) w artykule pt. „der Stellvertretter“ (str. 29 i 3. „Der Protestant“ Nr. 3 ex 1911 (Druck-Verlag und Expedition: Internationale Traktatgesellschaft in Hamburg) verantw. Redakteur H. F. Schuberth, w artykule „Die Bedeutung des Eucharistischen Kongresses zu Montral Kanada“ (str. 53—57) — zawiera znamiona zbrodni z § 122 c u. k. i występku z § 303 u. k., uznał dokonaną w dniu 7 lutego 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Pr. III. 16/13 (3) (1655)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 4 czasopisma: „Bocian“ z daty Kraków, d. 15 lutego 1913 artykuły względnie ustęp artykułów pod tytułem: 1. „Z protokołu karnego infanterzysty Rokodyniaka“ na str. 2, łam 1, w całości, — 2. „Apage Satanas“ od słów: „W pierwszym rzędzie“ do końca, str. 5, łam 2, 3, — 3. „Pociecha w nieszczęściu“ na str. 9, łam 2, w całości, — zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Pr. 45 13 (2) (1860)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ Nr. 982 z dnia 10 lutego 1913 w artykule „Pyśmo yz Wieny“ w ustępie od „Arestowanyje russkije“ ho „w czem nepowynnych“ — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 10 lutego 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 12 lutego 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 178 (1911 1—3)

Ogłoszenie.

Dr. Zygmunt Modest 2 im. Atlass wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Sądowej Wiszni.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl, dnia 12 lutego 1913.

L. V. a. 300/10. (1742 3—3)

OBWIESZCZENIE

c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1913 L. V. a. 300|10.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie § 41 przepisów wykonawczych wojskowych (część I.) programu czynności ruchomych komisyi poborowych dla przeprowadzenia głównego poboru wojskowego w Galicyi w r. 1913.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu	
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu
W okręgu c. i k. komendy I. korpusu w Krakowie.					
Kraków	I.	Wieliczka	Wieliczka	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Dobczyce	8. 10. 11. 12.	
		Podgórze	Podgórze	14. 15. 17.	
			Skawina	18. 19. 26.	
		Kraków — miasto	Kraków	27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7.
		Chrzanów	Krzeszowice		9. 10. 11. 12.
			Jaworzno		14. 15. 16.
			Chrzanów		17. 18. 19. 21. 22.
	II.	Kraków — powiat	Kraków	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
		Bochnia	Bochnia	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu	
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu
Nowy Sącz	I.	Gorlice	Gorlice	1. 3. 4. 5. 6.	
			Biecz	8. 10.	
		Grybów	Grybów	12. 13. 14. 15.	
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Muszyna		3. 4.
		Limanowa	Limanowa		7. 8. 9. 10. 11. 12.
			Mszana dolna		14. 15. 16.
		Nowy Targ	Nowy Targ		18. 19. 21. 22.
			Krościenko		24. 25.
Tarnów	I.	Pilzno	Pilzno	1. 3. 4. 5.	
			Brzostek	6. 7.	
		Jasło	Jasło	10. 11. 12. 13. 14.	
			Żmigród	17. 18.	
		Tarnów	Tarnów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Tuchów		4. 5. 7.
		Brzesko	Zakliczyn		8. 9.
			Wojnicz		11. 12.
			Brzesko		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
		Dąbrowa	Dąbrowa		22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
Wadowice	I.	Oświęcim	Oświęcim	1. 3. 4.	
			Zator	6. 7.	
		Wadowice	Kalwarya	10. 11. 12. 13.	
			Wadowice	15. 17. 18. 19.	
			Andrychów	27. 28. 29.	
		Biała	Kęty	31.	1. 2.
			Biała		4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Żywiec	Milówka		12. 14. 15.
			Żywiec		17. 18. 19. 21. 22. 23.
			Sucha		26. 28. 29.
	II.	Myślenice	Jordanów	1. 3. 4.	
			Maków	6. 7.	
			Myślenice	10. 11. 12. 13.	

W okręgu c. i k. komendy X. korpusu w Przemyślu.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	powiat	miejsce	marcu	kwietniu
Gródek Jagielloński	I.	Rudki	Rudki	1. 3. 4. 5.	
			Komarno	6. 7. 8. 10.	
		Gródek Jagielloński	Janów	12. 13. 14. 15.	
			Gródek Jagielloński	17. 18. 19. 26. 27.	
		Jaworów	Jaworów	29. 31.	1. 2. 3.
			Krakowiec		5. 8. 9. 10.
		Mościska	Mościska		11. 12. 14. 15. 16. 17.
			Sądowa Wisznia		19. 21. 22.
	II.	Rawa Ruska	Rawa Ruska	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
Jarosław	I.	Cieszanów	Lubaczów	3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Cieszanów	10. 11. 12. 13. 14.	
		Jarosław	Jarosław	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29.	
			Radymno	31.	1. 2. 3. 4. 5.
			Pruchnik		8. 9. 10. 11. 12. 14.
			Sieniawa		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Przeworsk	Przeworsk	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Łańcut	Łańcut	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
			Leżajsk	28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5.
		Nisko	Nisko		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Przemyśl	I.	Brzozów	Brzozów	3. 4. 5. 6. 7.	
			Dynów	8. 10. 11.	
		Przemyśl	Krzywcza	12. 13. 14. 15.	
			Przemyśl	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	
		Dobromil	Bircza		2. 3. 4. 5.
			Dobromil		8. 9. 10. 11.
Rzeszów	I.	Tarnobrzeg	Rozwadów	1. 3. 4. 5. 6.	
			Tarnobrzeg	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Mielec	Mielec	19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Ropczyce	Dębica		3. 4. 5.
			Ropczyce		7. 8. 9. 10. 11. 12.
	II.	Kolbuszowa	Sokołów	1. 3. 4. 5.	
			Kolbuszowa	7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Rzeszów	Rzeszów	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Strzyżów	Strzyżów		11. 12. 14. 15. 16.
Sambor	I.	Turka	Turka	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
		Stary Sambor	Stary Sambor	13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Drohobycz	Podbuż	29. 31.	1.
			Drohobycz		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
			Medenice		21. 22. 23. 24.
	II.	Sambor	Sambor	1. 3. 4 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu	
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu
Sanok	I.	Lisko	Lisko	1. 3. 4. 5. 6.	
			Ustrzyki dolne	8. 10. 11. 12.	
			Lutowiska	14. 15. 17.	
			Baligród	19. 26. 27. 28. 29.	
		Sanok	Bukowsko	31.	1. 2.
			Rymanów		4. 5. 8. 9.
			Sanok		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Krosno	Dukla	3. 4. 5.	
			Krosno	6. 7. 8. 10.	
Stryj	I.	Żydaczów	Mikołajów	1. 3. 4.	
			Żydaczów	5. 6. 7.	
			Żurawno	8. 10. 11. 12.	
		Stryj	Stryj	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Dolina	Rożniatów	29. 31.	1.
			Dolina		3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Bolechów		12. 14. 15.
		Skole	Skole		17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Kałusz	Kałusz	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.	
			Wojniłów	14. 15. 17.	
W okręgu c. i k. komendy XI. korpusu we Lwowie.					
Brzeżany	I.	Podhajce	Podhajce	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
		Bóbrka	Bóbrka	17. 18. 19. 26. 27. 28.	
			Chodorów	29. 31.	1. 2. 3. 4.
		Przemyślany	Przemyślany		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.
			Gliniany		18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Brzeżany	Kozowa	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Brzeżany	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Rohatyn	Bursztyn	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Bołszowce		4. 5. 8. 9.
			Rohatyn		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Czortków	I.	Zaleszczyki	Zaleszczyki	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Tłuste	8. 10. 11. 12. 13.	
		Buczacz	Buczacz	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Monasterzyska		4. 5. 8. 9. 10.
		Czortków	Czortków		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Husiatyn	Husiatyn	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Kopyczyńce	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Borszczów	Borszczów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Mielnica		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
Kołomyja	I.	Śniatyn	Śniatyn	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Kosów	Kuty		10. 11. 12. 14.
			Żabie		16. 17.
			Kosów		19. 21. 22. 23.
	II.	Peczeniżyn	Jabłonów	17. 18. 26. 27.	
			Peczeniżyn	29. 31.	1.
		Kołomyja	Gwoździec		3. 4. 5. 8.
			Kołomyja		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
Lwów	I.	Lwów — powiat	Lwów	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Sokal	Sokal	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8.
			Bełz		10. 11. 12. 14.
	II.	Żółkiew	Mosty Wielkie	1. 3. 4. 5.	
			Żółkiew	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Lwów — miasto	Lwów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
Stanisławów	I.	Horodenka	Horodenka	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
			Obertyn	11. 12. 13. 14.	
		Tłumacz	Ottynia	17. 18. 19. 26.	
			Tyśmienica	28. 29. 31.	1. 2.
			Tłumacz		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Nadwórna	Nadwórna		14. 15. 16. 17.
			Delatyn		19. 21. 22. 23.
	II.	Bohorodczany	Bohorodczany	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Stanisławów	Stanisławów	11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
			Halicz	26. 27. 28. 29. 31.	1.
Tarnopol	I.	Tarnopol	Mikulińce	1. 3. 4.	
			Tarnopol	5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Skałat	Podwołoczyska	14. 15. 17.	
			Skałat	18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Zbaraż	Zbaraż		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Trembowla	Budzanów		14. 15. 16. 17.
			Trembowla		18. 19. 21. 22. 23. 30.
Złoczów	I.	Kamionka strumił.	Busk	1. 3. 4. 5. 6.	
			Kamionka strumił.	8. 10. 11. 12.	
		Radziechów	Radziechów	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
		Brody	Brody		4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Złoczów	Złoczów	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
		Zborów	Zborów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4.
			Załoźce		8. 9. 10. 11.

C. k. galicyjskie Namiestnictwo.

Lwów, dnia 7. lutego 1913,

Ч. V. а. 300/10.

Оповіщенє

ц. к. Намісництва з дня 7 лютого 1913 Ч. V а. 300|10.

Отсим подає ся до загальної відомости установлену на основі § 41 виконних приписів військових (Часть I.) проґраму чинностий движимих комісий поборових для переведеня головного побору військового в році 1913 в Галичинї.

Команда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся		Днї побору в місяци	
		повіт	місце	марци	цвітни
В округзї ц. і к. коменди I. корпуса в Кракові.					
Краків	I.	Величка	Величка	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Добчиці	8. 10. 11. 12.	
		Підґурже	Підґурже	14. 15. 17.	
			Скавина	18. 19. 26.	
		Краків місто	Краків	27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7.
		Хшанів	Крешовиці		9. 10. 11. 12.
			Яворжно		14. 15. 16.
			Хшанів		17. 18. 19. 21. 22.
	II.	Краків повіт	Краків	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
		Бохня	Бохня	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
Новий Санч	I.	Горлиці	Горлиці	1. 3. 4. 5. 6.	
			Беч	8. 10.	
		Грибів	Грибів	12. 13. 14. 15.	
		Новий Санч	Новий Санч	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Мушина		3. 4.
		Лиманова	Лиманова		7. 8. 9. 10. 11. 12.
			Мшана долїшна		14. 15. 16.
		Новий Торг	Новий Торг		18. 19. 21. 22.
			Коростенько		24. 25.
Тарнів	I.	Пільзно	Пільзно	1. 3. 4. 5.	
			Бжосток	6. 7.	
		Ясло	Ясло	10. 11. 12. 13. 14.	
			Жмігород	17. 18.	
		Тарнів	Тарнів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Тухів		4. 5. 7.
			Заклїчин		8. 9.
		Бжеско	Войнич		11. 12.
			Бжеско		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
		Домброва	Домброва		22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
Вадовиці	I.	Осьвенцім	Осьвенцім	1. 3. 4.	
			Затор	6. 7.	
		Вадовиці	Кальвария	10. 11. 12. 13.	
			Вадовиці	15. 17. 18. 19.	
			Андрихій	27. 28. 29.	
		Бяла	Кенти	31.	1. 2.
			Бяла		4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Живець	Мілювка		12. 14- 15.
			Живець		17. 18. 19. 21. 22. 23.
			Суха		26. 28. 29.
	II.	Мисленицї	Юрданів	1. 3. 4.	
			Маків	6. 7.	
			Мисленицї	10. 11. 12. 13.	
В округзї ц. і к. коменди X. корпуса в Перемишли.					
Городок Ягайлоньский	I.	Рудки	Рудки	1. 3. 4. 5.	
			Комарно	6. 7. 8. 10.	
		Городок Ягайлоньский	Янів	12. 13. 14. 15.	
			Городок Ягайлоньский	17. 18. 19. 26. 27.	
		Яворів	Яворів	29. 31.	1. 2. 3.
			Краковець		5. 8. 9. 10.
		Мостиска	Мостиска		11. 12. 14. 15. 16. 17.
			Судова Вишня		19. 21. 22.
	II.	Рава Руска	Рава Руска	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
Ярослав	I.	Цїшанів	Любачів	3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Цїшанів	10. 11. 12. 13. 14.	
		Ярослав	Ярослав	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29.	
			Радимно	31.	1. 2. 3. 4. 5.
			Прухник		8. 9. 10. 11. 12. 14.
			Сїнява		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Переворск	Переворск	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Лальцут	Ланьцут	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
			Лежайск	28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5.
		Ніско	Ніско		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Перемишль	I.	Бжозів	Бжозів	3. 4. 5. 6. 7.	
			Динів	8. 10. 11.	
		Перемишль	Кривча	12. 13. 14. 15.	
			Перемишль	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	
		Добромиль	Бірча		2. 3. 4. 5.
			Добромиль		8. 9. 10. 11.

Коменда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Днї побору в місяцu: марци	Днї побору в місяцu: цвітни
Ряшів	I.	Тарнобжеґ	Розвадів	1. 3. 4. 5. 6.	
			Тарнобжеґ	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Мелец	Мелец	19. 26. 27. 28. 29. 31,	1.
		Ропчиці	Дембіца		3. 4. 5.
			Ропчиці		7. 8. 9. 10. 11. 12.
	II.	Кольбушова	Соколів	1. 3. 4. 5.	
			Кольбушова	7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Ряшів	Ряшів	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Стрижів	Стрижів		11. 12. 14. 15. 16.
Самбір	I.	Турка	Турка	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
		Старий Самбір	Старий Самбір	13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Дрогобич	Підбуж	29. 31.	1.
			Дрогобич		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
			Медениці		21. 22. 23. 24.
	II.	Самбір	Самбір	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
Сянік	I.	Ліско	Ліско	1. 3. 4 5. 6.	
			Устрикі долїшні	8. 10. 11. 12.	
			Лутовиска	14. 15. 17.	
			Балигород	19. 26. 27. 28. 29.	
		Сянік	Буковско	31.	1. 2.
			Риманів		4. 5. 8. 9.
			Сянік		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Кросно	Дукля	3. 4. 5.	
			Кросно	6. 7. 8. 10.	
Стрий	I.	Жидачів	Миколаів	1. 3. 4.	
			Жидачів	5. 6. 7.	
			Журавно	8. 10. 11. 12.	
		Стрий	Стрий	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Долина	Рожнятів	29. 31.	1.
			Долина		3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Болехів		12. 14. 15.
		Сколе	Сколе		17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Калуш	Калуш	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.	
			Войнилів	14. 15. 17.	

В окрузї ц. і к. коменди XI. корпуса у Львові.

Бережани	I.	Підгайцї	Підгайцї	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
		Бібрка	Бібрка	17. 18. 19. 26. 27. 28.	
			Ходорів	29. 31.	1. 2. 3. 4.
		Перемишляни	Перемишляни		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.
			Глиняни		18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Бережани	Козова	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Бережани	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Рогатин	Бурштин	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Болшівцї		4. 5. 8. 9.
			Рогатин		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Чортків	I.	Заліщики	Заліщики	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Товсте	8. 10. 11. 12. 13.	
		Бучач	Бучач	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Монастериска		4. 5. 8. 9. 10.
		Чортків	Чортків		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Гусятин	Гусятин	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Копичинцї	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Борщів	Борщів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Мельниця		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
Коломия	I.	Снятин	Снятин	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Косів	Кути		10. 11. 12. 14.
			Жабє		16. 17.
			Косів		19. 21. 22. 23.
	II.	Печеніжин	Яблонів	17. 18. 26. 27.	
			Печеніжин	29. 31.	1.
		Коломия	Гвоздець		3. 4. 5. 8.
			Коломия		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
Львів	I.	Львів повіт	Львів	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Сокаль	Сокаль	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8.
			Белз		10. 11. 12. 14.
	II.	Жовква	Мости великі	1. 3. 4. 5.	
			Жовква	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Львів місто	Львів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
Станиславів	I.	Городенка	Городенка	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
			Обертин	11. 12. 13. 14.	
			Отиня	17. 18. 19. 26.	
		Товмач	Тисьмениця	28. 29. 31.	1. 2.
			Товмач		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Надвірна	Надвірна		14. 15. 16. 17.
			Делятин		19. 21. 22. 23.
	II.	Богородчани	Богородчани	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Станиславів	Станиславів	11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
			Галич	26. 27. 28. 29. 31.	

Команда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерунковоі	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Дні побору в місяци: марци	Дні побору в місяци: цвітни
Тернопіль	I.	Тернопіль	Микулинці	1. 3. 4.	
			Тернопіль	5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Скалат	Підволочиска	14. 15. 17.	
			Скалат	18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Збараж	Збараж	.	2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Теребовля	Будзанів		14. 15. 16. 17.
			Теребовля		18. 19. 21. 22. 23. 30.
Золочів	I.	Камінка Струмилова	Буск	1. 3. 4. 5. 6.	
			Камінка Струмил.	8. 10. 11. 12.	
		Радехів	Радехів	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
		Броди	Броди		4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Золочів	Золочів	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
		Зборів	Зборів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4.
			Залізці		8. 9. 10. 11.

Ц. к. Галицке Намісництво.

L. cz. Cg. I. 24/13 (2) (1763)

E d y k t.

Przeciw Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Markusa Reissmanna i tow. pozew o 32.000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 18 lutego 1913 godz. 8·30 rano sala Nr. 8.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Eugeniusza Kwiatkowskiego, ustanawia się p. dr. Rudolfa Mantla, adw. w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Tarnopol, dnia 4 lutego 1913.

L. cz. C. V. 71/13 (1) (1896)

E d y k t.

Przeciw Paśce Staszków żonie Ilka z Dziczek, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego Oddz. V. w Rohatynie przez Iwana Łewków syna Wasyla z Dzierzek pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 17 lutego 1913 o godzinie 9 rano do tegoż sądu biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. dr. Ferdynanda Katza, adwokata, w Rohatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanej w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpie zeństwo dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rohatyn, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. C. V. 100/13 (1) (1897)

E d y k t.

Przeciw Marunce Okrepkiej ur. Werbianej z Babiniec, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego Oddz. V. w Rohatynie przez Kaśkę Konopada zam. Tymków z Podwinia pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwoty 400 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 24 lutego 1913 o godzinie 9 przed południem do tegoż sądu, biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. dr. Samuela Schaudera, adwokata w Rohatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rohatyn, dnia 7 lutego 1913.

L. 3985/5 (1739)

O b w i e s z c z e n i e.

W rejestrze A. kas zapomogowych prowadzonym w c. k. Namiestnictwie wpisano 6 lutego 1913 zarząd zarejestrowanej Kasy zapomogowej dla chorych w Przemyślu wybrany na okres 3 lat na walnem zgromadzeniu z 21 stycznia 1912.

W skład tego zarządu weszli:

1. Dr. Józef Palch jako przewodniczący,
2. Dr. Franciszek Izybulec jako zastępca przewodniczącego,
3. Jan Bakała jako sekretarz,
4. Lubin Dienstl jako skarbnik, nadto jako członkowie zarządu:
5. Emil Giebułtowicz,
6. Henryk Moskalewski,
7. Stanisław Zajączkowski,
8. Pankracy Cholewiak,
9. Franciszek Pawłowski,
10. Władysław Widuch,
11. Michał Ryż i
12. Schulim Baumwald, wszyscy zamieszkali w Przemyślu z wyjątkiem Michała Ryża, który mieszka w Krasiczynie.

To podaje się do powszechnej wiadomości po myśli §§ 6 i 9 ustawy z 16 lipca 1892 dz. p. p. Nr. 202.

Lwów, dnia 6 lutego 1913.

Za c. k. Namiestnika:

K a d y i.

L. cz. Cw. 934/13 (2) (1867)

E d y k t.

Przeciw Simonowi Korall, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Mosesa Friedenberga pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Sternhela, adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. C. III. 60/13 (1) (1846)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Andrzejowi Tokajowi z Bereh wniósł do tutejszego sądu Michał Banoburski obecnie kapral przy 45 pułku piechoty w Trawniku, zastąpiony przez substytuta pełnomocnika adwokata dr. Unterrichta, dr. Spiegla skargę o uznanie kontraktu darowizny z daty Ustrzyki 19 lipca 1912 l. cz. 1313 za bezskuteczny i t. d. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 20 lutego 1913 o godzinie 8 rano w sali rozpraw Nr. 7.

Celem strzeżenia praw kuranda Andrzeja Tokaja, ustanawia się kuratora w osobie Melitona Twerdochleba koncypistę z Ustrzyk.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda Andrzeja Tokaja w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo tak długo, dopóki on sam osobiście w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.

Ustrzyki, dnia 11 lutego 1913.

L. cz. C. II. 85/13 (1) (1893)

E d y k t.

Przeciw Maryannie z Plizgów Kotowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniosło Towarzystwo bankowe w Żołyni dwa pozwy a mianowicie jeden do l. cz. C. II. 85/13 o 253 kor., zaś drugi l. cz. C. II. 86/13 o 313 kor. 40 hal.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 21 lutego 1913 o godzinie 9 rano, sala Nr. 1.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem Wojciech Gołojuch gospodarz z Medyni głogowskiej będzie ją zastępywać w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ta w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Łańcut, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Cg. I. 47/13 (1) (1815)

E d y k t.

Przeciw Abie Kopelmann z Tłumaczyka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Frimę Dinę Kopelmann pozew o zapłacenie 2440 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 12 lutego 1913 o godzinie 9 rano w sali Nr. 47.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Dudykiewicza, adwokata w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on się w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 29 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 1110/13 (1) (1819)

E d y k t.

Przeciw Annie Kędziora, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Józefa i Eufrozynę Lewandowskich pozew o 2000 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. dr. Schiffa, adwokata w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Stryj, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. C. II. 41/13 (1887)

E d y k t.

Przeciw Romanowi Luty, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jabłonowie przez Iwana Hrehorczaka s. Stefana i tow. pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 18 marca 1913 o godzinie 8 przed południem

Celem strzeżenia praw Romana Lutego, ustanawia się p. Kondrata kand. adw. w Jabłonowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego, w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jabłonów, dnia 4 lutego 1913.

L. cz. C. IV. 192/13 (1873)

Przeciw Meilechowi Schneeweissowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Szymona Verstandiga pozew o 454 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 lutego 1913 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Meilecha Schneeweissa, ustanawia się p. adw. dr. Herzhafta w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rzeszów, dnia 11 lutego 1913.

L. cz. C. II. 91/13 (1886)

E d y k t.

Przeciw Antoniemu Słyżuk s. Andrija rzekomo przebywającemu we Winnipeg stan Manitoba w Kanadzie Sztrit Oizryłyi Nr. 57, wniesiony został do c. k. sadu powiatowego w Jabłonowie przez Eufrozynę z Ihnatiuków Słyżuk z Antosia pozew o 631 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 15 kwietnia 1913, o godz. 8 rano biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Antoniego Słyżyka s. Andrija, ustanawia się p. dr. Senensieba, adwokata w Jabłonowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w powyższej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jabłonów, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Cw. 4589/12 (1) (1866)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Hnatowi Bojczyn wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Dolińskie Towarzystwo bankowe w Dolinie pozew o 200 kor. i 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty Cw. 4389/12 i Cw. 4777 12.

Celem strzeżenia praw Hnata Bojczyna, ustanawia się p. dr. Harasymowa w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hnata Bojczyna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 20 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 1141/13 (1) (1868)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Zalelowi Wolfowi, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Samuela Fussa w Stryju pozew o 1000 kor. i 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Zalela Wolfa, ustanawia się p. dr. Fichnera, adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Zalela Wolfa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 7 lutego 1913.

L. XVII. 1483/12 (1858)

O g ł o s z e n i e.

Celem wymiaru odszkodowania ze Skarbu państwa za świnie użytkowe i hodowlane wybite z urzędu lub padłe wskutek zarządzonego z urzędu szczepienia w Galicyi w I. kwartale 1913, na podstawie ustawy z d. 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. Nr. 177, ustanawia się po myśli §§ 48 i 52 tej ustawy i stosownie do rozporządzenia wykonawczego z 15 października 1909 (Dz. p. p. Nr. 178) przeciętne ceny za kilogram żywej wagi według następującej taryfy:

I. Świnie rasowe:

a) prosięta do 6 tygodni 2 K. 07 h.

b) prosięta od 6 tygodni do 4 miesięcy 1 K. 63 h.

c) warchlaki od 4 do 10 miesięcy 1 K. 37 h.

d) świnie powyżej 10 miesięcy 1 K. 22 h.

II. Swinie półkrwi:

a) prosięta do 6 tygodni 1 K. 69 h.

b) prosięta od 6 tygodni do 4 miesięcy 1 K. 35 h.

c) warchlaki od 4 miesięcy do 10 miesięcy 1 K 15 h.

d) świnie powyżej 10 miesięcy 1 K. 09 h.

III. Świnie rasy krajowej:

a) prosięta od urodzenia do 4 miesięcy 1 K. 23 h.

b) warchlaki od 4 do 10 miesięcy 97 h.

c) świnie powyżej 10 miesięcy 92 h.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13 lutego 1913.

L. cz. C. II 73/13 (1) (1925)

Edykt.

Przeciw Szulowi Rechterowi z Tłumaczyka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kołomyi przez Isaka Judę Stahl kupca w Kołomyi pozew o 276 zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 25 lutego 1913 o godz. 10 przed południem biuro Nr. 15.

Celem strzeżenia praw Szula Rechtera, ustanawia się p adwokata radcę Dworu Łysiaka w Kołomyi, kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego, w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 20 stycznia 1913.

L. cz. C. IV. 305/12 (1) (1840 2—3)

Edykt.

Przeciw Asafatowi Kościów, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Mateusza Staszyszyn pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczona została rozprawa na dzień 26 lutego 1913, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 7.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr Auerbacha, adwokata w Podwołoczyskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.

Podwołoczyska, d. 8 października 1913.

L. cz. C. I. 37/13, C. I. 41/13, C. I. 42/13, C. I. 43/13 (1841 2—3)

Edykt.

Przeciw Boruchowi Glatzerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Potoku złotym przez Samuela Teitelbauma. Efroima Kocha i Zakład kredytowy w Potoku złotym o 460 kor., 400 kor. i 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 31 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w tym sądzie biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Schächtera, adwokata w Potoku złotym, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Potok złoty, dnia 30 stycznia 1913.

Kuratele.

L. cz. L. 6/11 (16) (1726 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Edwarda Sikorskiego w Strzemilczu.

Kuratorem jego ustanowiono Leona Sikorskiego w Folwarkach wielkich.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Łopatyn, dnia 31 maja 1912.

L. cz. P. V. 39/12 (1720 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Parankę Olejnik z Huty połonieckiej.

Kuratorem jej ustanowiono Fedka Kozuba z Huty połonieckiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Busk, dnia 24 lipca 1912.

L. cz. L. 5/12 P. 169/12 (5) (1788)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Autoniego Trzepka oficyanta Kancelaryjnego w Krynicy zdrój.

Kuratorem jego ustanowiono p. dr. Antoniego Biesiadzkiego fizyka Zakładu zdrojowego w Krynicy zdrój.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.

Muszyna, dnia 22 grudnia 1912.

Firmy.

L. cz. Firm. 4 Stow. II. 1334 (1758)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Mielec.

„Brzmienie firmy: Zakład kredytowy w Mielcu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: odnośnie do §§ 22, 32, 38, 44 i 45.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. Firm. 1221/12 Stow. II. 299 (1751)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm Stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gródek na lwowskiem przedmieściu.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Gródku na lwowskiem przedmieściu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Ustąpili z członków dyrekcyi: Włodzimierz Kaczmarski, Michał Opaliński, Wojciech Mazurkiewicz i Wojciech Chruściel.

Wybrani zaś członkami dyrekcyi: Michał Opaliński zastępca przełożonego i Wojciech Mazurkiewicz członkiem zarządu ponownie, a Jan Starak, rolnik, przełożonym, Antoni Smyk, rolnik, członkiem zarządu, obaj w Gródku Jagiellońskim zamieszkali.

Data wpisu: 11 lipca 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 4 lipca 1912.

L. cz. Firm. 51/13 (1756)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm spółkowych wykreślono:

Siedziba firmy: Jawornik polski.

Brzmienie firmy: Towarzystwo handlowe i kredytowe w Jaworniku polskim, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, wskutek przeniesienia siedziby tego stowarzyszenia do Gródka Jagiellońskiego.

Dzień wpisu: 25 stycznia 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 25 stycznia 1913.

L. cz Firm. 1480/12 Stow. II. 232 (1557)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział dla firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Podgórze.

Brzmienie firmy: „Józef Liban et Max Ehrenpreis".

Zmarł jawny spólnik Maksymilian Ehrenpreis.

Specyalne wpisy: Uchwałą c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 1912 l. cz. A. X. 505/12 (2) zarząd majątku spadkowego powierzono Ignacemu Ehrenpreisowi, przemysłowcowi w Krakowie ul. Kolejowa 12, który firmę podpisywać będzie w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisze swoje imię i nazwisko wraz z Władysławem Libanem.

Dzień wpisu: 8 stycznia 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział III.

Kraków, dnia 8 stycznia 1913.

Ч. сп. Фірм. 337/12 Стов. II. 959 (1484)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осїдок стоваришення: Кунашів.

Фірма звучить: Postęp i praca, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Зміна фірми на: Господарско продукційна спілка „Поступ і праця", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

Зміна статута: в спосіб в удостовірнім відписї протоколу загальних зборів з дня 31 серпня 1911 заподаний.

Предмет підприємства дотепер: піднесене добробиту членів і піднесене їх господарства.

Тепер: сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

Підпис фірми: як до тепер під фірмою стоваришення двох членів дирекциї.

Висота уділу дотепер: 500 кор.

Тепер: 25 кор. кождий член має лиш один голос.

Оголошеня будуть уміщувані на таблици на львокали товариства, або в однїй з львівских часописий, котру означить Рада надзираюча.

Дата впису: 28 грудня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 10 падолиста 1912

Ч. сп. Фірм 1004/12 Стов. II. 280 (1717)

Оповіщене.

Вписано до реєстру стоваришень зарібкових і господарских, що на загальних зборах членів „Спілки господарсько-торговельної „Надія", зареєстрованого стоваришення з обмеженою порукою в Тютькові" дня 20 марта 1912 ухвалено розвязане і ліквідацию Товариства і вибрано ліквідаторами Івана Юрків, Ілю Семків і Василя Чайковского господарів в Тютькові, а фірма Товариства буде від тепер звучати „Спілка господарсько-торговельна „Надія", зареєстроване стоваришене з обмеженою порукою в Тютькові в ліквідациї". Вірителїв Товариства взиває ся, щоби в Товаристрі ся зголосили.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 31 жовтня 1912.

Ч. сп. Фірм 472/12 Стов. I. 350 (1562)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осїдок стоваришення: Трускавець.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Трускавци.

1. Члени дирекциї виступили: Іван Петрущак і Олекса Гусак.

2. Члени дирекциї вибрані: на зборах 31 марта 1912 Гринь Білас, господар в Трускавци і Николай Фарисей, господар і властитель реальности в Трускавци.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Самбір, дня 6 липня 1912.

Ч. сп. Фірм. 407/12 Стов. I. 407 (1482)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осїдок стоваришення: Книгиничі.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Книгиничах, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Член дирекциї виступив: Стефан Горлатий.

Член дирекциї вибраний на загальних зборах дня 9 червня 1912 о. Юліян Фацієвич, яко настоятель заряду.

Дата впису: 28 грудня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний, Відділ II.

Бережани, дня 10 падолиста 1912.

Ч. сп. Фірм. 391/12 Стов. I. 761 (1483)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осїдок стоваришення: Бортники.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Бортниках, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою

Член дирекциї помер: о. Кирил Левицкий.

Член дирекциї вибраний: Володислав Гасени, яко настоятель заряду.

Дата впису: 28 грудня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 9 падолиста 1912.

L. cz. Firm. 1708 Rg. C. 278 (1811)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Anglo-Schodnica" naftowa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością — po niemiecku: „Anglo Schodnica" Petroleum-Gesellschaft m. b. H.

Przedmiot przedsiębiorstwa: 1. Nabywanie, dzierżawienie, eksploatowanie, prowadzenie i pozbywanie terenów ropnych i praw wydobywania minerałów żywicznych, oraz kopalń nafty, udziałów i procentów brutto w cudzych kopalniach i terenach, wydobywanie, zakupno i pozbywanie minerałów i produktów żywicznych;

2. wykonywanie wierceń za minerałami na własnych i cudzych terenach i kopalniach na własny i cudzy rachunek;

3. nabywanie, budowa, prowadzenie i sprzedaż rurociągów (Pipelines), magazynów ropnych i rezerwoarów na własny i cudzy rachunek;

4. nabywanie, stawianie, prowadzenie i pozbywanie rafineryi nafty;

5. nabywanie, najmowanie, dzierżawienie gruntów, domów i zabudowań w celu prowadzenia kopalń naftowych, rurociągów i rafineryi;

6. wogóle prowadzenie wszelkich czynności handlowych i innych stojących w bezpośrednim lub pośrednim związku z przemysłem naftowym i innymi przemysłami, zajmującymi się przerabianiem produktów naftowych i im podobnych.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów 21 października 1912 L. rep. 58.268 i poświadczenia notaryalnego z daty Lwów 21 października 1912 L. rep. 58.269.

Czas trwania: nieograniczony.

Wysokość kapitału zakładowego: 20.000 kor, w całości wpłacone.

Uprawniony do zastępstwa: jest zawiadowca.

Zawiadowca: Karol Henryk (Charles Henry) Stainforth, przemysłowiec we Lwowie.

Podpis firmy: pod wypisanem lub stampilią wybitem brzmieniem firmy zawiadowca umieści swój podpis.

Dzień wpisu: 29 października 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Odział IV.

Lwów, dnia 26 października 1912.

L. cz. Firm. 1709 Rg. G. 247 (1810)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze firm kupców pojedynczych i spółek.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „London Galicion Oil Company", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Stosunki prawne: Spółka opiera się także na umowie z dnia 19 października 1912 L. rep. 58.255, którą zmieniono brzmienie art. XIV. pierwotnej umowy.

Wystąpił: zawiadowca Owen Flint Johnson.

Zawiadowcą ustanowiony został: Charles Henry Stainforth, kupiec we Lwowie.

Dzień wpisu: 31 października 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 26 października 1912.

L. cz. Firm. 1669 Rg. C. 169 (1812)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, ul. Kościuszki l. 20.

Brzmienie firmy: Spółka eksploatacyi ropy „Starunia-Bitków".

Ustąpił: zawiadowca George Kaufmann.

Zawiadowcą ustanowiony został Karol Klobana-Zrencki, dyrektor kopalni w Sołotwinie.

Dzień wpisu: 23 października 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 19 października 1912.

G. Z. Firm. 1701 Reg. C. 276 (1477)

Eintragung in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen.

In das Handelsregister Abth. C. ist folgendes einzutragen:

Sitz der Firma: Lemberg, Batoregogasse 34.

Firmawortlaut: „Żmigród Petroleum-Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Gegenstand des Unternehmens: bildet der Ankauf von Brutto und Netto Anteilen an Petroleum Gruben, die Erwerbung und Errichtung von Naftafeldern und Petroleum Gruben in Galizien zwecks weiterer Veräusserung derselben, oder Explotatierung für eigene Rechnung, die Vermittelung bei Erwerbung solcher Gruben durch fremde Personen oder Gesellschaften, der Handel und die Verwertung des Rohöles, schliesslich die Gründung von Naftaunternehmungen zwecks Finanzierung einzelner Naftaobjekte, sowie die Anlage und Betrieb von Pipeunternehmungen.

Gesellschaftsform: Die Gesellschaft gründet sich auf dem in Form eines Notariatsaktes errichteten Gesellschafts-Vertrage de datto Lemberg am 19 Oktober 1912 Rep. Zl. 7625.

Dauer der Firma: unbeschränkt.

Höhe des Stammkapitales: 120.000 K. voll eingezahlt.

Vertretungsbefugt: ist der Geschäftsführer, eventuell dessen Stellvertreter.

Geschäftsführer: Isidor Dressler in Lemberg Batoregogasse 34.

Firmazeichnung: erfolgt in der Art, dass der Geschäftsführer, oder in dessen Verhinderungsfalle der zu ernennende Stellvertreter nnter dem Firmawortlaute seine Unterschrift setzt.

Kundmachungen: werden in der „Gazeta Lwowska“ veröffentlicht.

Tag der Eintragung: 26 Oktober 1912.

K. k. Kreis- als Handelsgericht,
Abteilung IV.

Lemberg, am 25 Oktober 1912.

L. cz. Firm. 1074/12. Stow. II. 31 (1759)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Spółki oszczędności i pożyczek w Darachowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką“ dnia 3 listopada 1912 w miejsce ks. Jana Kielara, który ustąpił wskutek przesiedlenia, wybrano przełożonym zarzadu ks. Stanisława Nowackiego, ekspozyta rz. kat. w Darachowie.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Tarnopol, dnia 23 listopada 1912.

G. Zl. Firm. 1460 12 B. I. 3 (1551)

Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register B.

Sitz der Firma: Krakau.

Firmawortlaut: Živnostenska Banka Filiale Krakau“ Rechtsverhältnisse der Gesellschaft.

Die Aktiengesellschaft gründet sich nunmehr auf die mit dem Beschlusse der Generalversammlung der Aktionäre vom 10 März 1912 und des Verwaltungsrates in seiner Sitzung vom 25 Juli 1912 in den §§ 3, 4, 12, 13, 15, 21, 22, 28, 31, 80, 83 und 99 geänderten mit dem Erlasse der k. k. Statthalterei für das Königreich Böhmen dto Prag, 30 September 1912 Zl. 8 D. 128/4 auf Grund der mit Erlasse des k. k. Ministeriums des Innern vom 26 Juni 1912 Zl. 23.352 erteilten Ermächtigung, genehmigten Statuten.

Hienach beträgt das Aktienkapital nunmeht 80,000.000 Kronen verteilt in 400.000 volleingezahlte Aktien á 100 Fl. ö. w. resp. 200 Kronen.

Auf Grund des Beschlusses der Generalversammlung vom 10 März 1912 kann dieses Aktienkapital durch Ausgabe von bar und volleingezahlten Aktien a 200 K. nom. ohne staatliche Genehmigung bis auf den Betrag von 100,000.000 K. weiter erhöht werden und der Verwaltungsrat ist ermächtigt, diese Erhöhung des Aktienkapitales bis zum Höchstbetrage von 100,000.000 Kronen durchzuführen. Für jede weitere Erhöhung des Aktienkapitales über den Betrag von 100,000.000 K. hinaus, ist die staatliche Genehmigung erforderlich.

Die übrigen Änderungen betreffen die inneren Verhältnisse der Gesellschaft.

Prokura erteilt: dem Karl Skvor Edlen von Horomil und Karl Neumann, Prokuristen der Zivnostenska banka in Prag.

Gelöscht infolge Ablebens: Verwaltungsratsmitglied Jaroslav Vervenka und der Prokurist Vaclav Joachymsthal.

Datum der Eintragung: 25 Dezember 1912.

K. k. Landes- als Handels-gericht,
Abteilung III.

Krakau, den 24 Dezember 1912.

L. cz. Firm. 1500 Stow. III. 40 (1752)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm Stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba Stowarzyszenia: Witków ad Bełz.

Brzmienie firmy: Spółka dla kultury i eksploatacyi torfów w Witkowie ad Bełz, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Wpisy szczegółowe: Na walnem zgromadzeniu dnia 2 września 1912, uchwalono rozwiązanie stowarzyszenia i likwidacyi.

Likwidatorami wybrano: Jana Fiałkowskiego, Jana Legieżyńskiego, Edmunda Kowalskiego, właściciela realności w Bełzie, Wojciecha Szajnera, rolnika z Witkowic.

Wierzycieli stowarzyszenia wzywa się by do 3 miesięcy zgłosili swe pretensye.

Data wpisu: 5 października 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 14 września 1912.

L. cz. Firm. 1485/12 Stow. V. 25 (1555)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba Stowarzyszenia: Kraków.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie wzajemnej poręki kredytowej przy chrześciańskiem Towarzystwie oszczędności i pożyczek w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 9 sierpnia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem Stowarzyszenia jest zwalnianie poszczególnych członków od osobistej poręki względem osób trzecich przez udzielanie poręki kredytowej członkom swoim we wszelkich prawnych formach kredytu przy zaciąganiu pożyczek w instytucyach publicznych lub drogą publicznej subskrypcyi oraz przy zakupnie towarów, a nadto udzielanie gwarancyi kredytowej przy gromadzeniu kapitałów do obrotu gospodarstw potrzebnych.

Czas trwania: stowarzyszenia nieograniczony.

Dyrekcya składa się z 3 dyrektorów i 3 zastępców.

Tymczasowy Zarząd stanowią 3 dyrektorowie: Antoni Czałczyński, Józef Onyszkiewicz i Emil Reicher, przemysłowcy w Krakowie.

Podpis firmy: Pod stampilią firmową stowarzyszenia kładą swe podpisy dwaj członkowie dyrekcyi.

Ogłoszenia umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Udziały członków: wynoszą po 100 kor.

Odpowiedzialność: rozciąga się do jednostkowej wysokości ponad deklarowany udział.

Wpisy szczegółowe: Stowarzyszenie ma Radę nadzorczę składającą się z 12 członków.

Data wpisu: 17 stycznia 1913.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 17 stycznia 1913.

L. cz. Firm. 1324 Stow. IV. 224 (1749)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpissć w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Krajowy Zakład dla handlu, przemysłu i rękodzieła we Lwowie. stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Landes Anstallt für Handel, Industrie und Gewerbe in Lemberg, reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Zmiana statutu: Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu odbytem dnia 13 lipca 1912 uchwalono zmianę §§ 2, 16, 21, 22 i 27 statutu w brzmieniu jak odpis protokołu przechowany w zbiorze załączników, a w szczególności, że dyrekcya składa się odtąd z dwóch dyrektorów i 1 zastępcy dyrektora.

Członkowie dyrekcyi wystąpili: Stanisław Ferdyn i Stanisław Białowąs.

Członkowie dyrekcyi wybrani: Dr. Franciszek Dubowski, dyrektor krajowej centralnej Kasy i Władysław Lewicki, urzędnik sądowy, dyrektorami zaś Miron Rudawski, urzędnik sądowy, zastępcą dyrektora, wszyscy we Lwowie zamieszkali.

Data wpisu: 20 lipca 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy
Oddział IV.

Lwów, dnia 18 lipca 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{45}}$, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), 5^{40}, $7^{\underline{25}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{05}}$**, 5^{15}††), $5^{\underline{45}}$†), 7^{40}. $10^{\underline{25}}$*) **1^{55}**, 5^{52}, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, $6^{\underline{45}}$, $10^{\underline{19}}$§), $11^{\underline{00}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{10}, 1^{25}, $7^{\underline{57}}$

Z Jaworowa: 8^{12}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 10^{01}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 7^{01}, $11^{\underline{11}}$, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $6^{\underline{29}}$*), $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 9^{42}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $6^{\underline{11}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{40}}$, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), $6^{\underline{05}}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 6^{10}, 10^{35}, **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{13}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{50}}$**, $6^{\underline{10}}$, **9^{15}**, 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), $6^{\underline{28}}$†), $7^{\underline{58}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, $6^{\underline{50}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{35}, 2^{21}, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, 5^{45}

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}.

Do Stojanowa: 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{30}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, $9^{\underline{30}}$
od 1 maja do 30 września $7^{\underline{43}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}
od 1 maja do 31 maja 3^{42}, $9^{\underline{30}}$

Z Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, $9^{\underline{10}}$
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września $10^{\underline{10}}$

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{02}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, $6^{\underline{31}}$, $8^{\underline{35}}$
od 1 maja do 15 września 4^{21}
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}
od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$

Do Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $2^{\underline{40}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczorem do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

ОПОВІЩЕНЄ.

Дня 23 лютого с. р. о годинї 10 рано відбудуть ся

Загальні Збори

Товариства „Кружок“, взаім. помочи урядників „Днїстра“

ул. Руска ч. 20, III. поверх

зі слїдуючим порядком нарад:

1. Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів,

2. Відчитанє звіту краєвого Союза ревізийного з переведеного шконтра,

4. Звіт ревізийної комісиї,

3. Звіт Дирекцнї з рахунків і діяльности Товариства в р. 1912,

5. Внески Ради надзираючої що до роздїлу зисків,

6. Вибір одного члена Дирекциї евентуально і заступника,

7. Внески і запити.

Дирекция.

Roczniki

„Wędrowca“

1912

można nabyć po zniżonej cenie za 12 koron.

Biuro Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatoryum — do sprzedania.

Bliższa wiadomość: **Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. Lwów.** —

Telefon 234. Telefon 234.

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU“.

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 3.

(Przedtem Pasaż Hausmana 9).

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnocią 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziei kieszonkowych, biuro sprzedaje także **bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe,** zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kołobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes, i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

Filie:	Ekspozytury:	
w Krakowie	w Stanisławowie	Kapitał akcyjny 20,000.000 kor.
w Czerniowcach	w Podwołoczyskach	Rezerwy 9,000.000 kor.
w Tarnopolu	w Nowosielicy	Listy hipoteczne 200,000.000 kor.

KANTOR WYMIANY

kupuje i sprzedaje

wszelkie papiery wartościowe i monety po najdokładniejszym kursie dziennym, nie licząc żadnej prowizyi.

Zlecenia giełdowe

uskutecznia się pod najprzystępniejszymi warunkami i udziela wszelkich informacyj co do pewnej i korzystnej **Lokacyi kapitałów.**

Wszelkie kupony i wylosowane papiery wartościowe wypłaca się bez potrącenia prowizyi i kosztów.

Bezpłatne przeglądanie numerów losów i innych papierów podlegających losowaniu.

Ubezpieczenie losów przed stratą z powodu wylosowania.

Oddział depozytowy

przyjmuje wkładki na rachunek bieżący od K. 500·— począwszy, oprocentowuje takowe po 4½ od sta, wydaje na wkładki

KSIĄŻECZKI.

Kwoty do 5000 koron wypłaca bez wypowiedzenia.

Wynajmuje za opłatą kwartalną, półroczną lub roczną

Schowki depozytowe

(Safe Deposits)

w kasach stalowo pancernych do wyłącznego użytku depozytaryusza pod własnym jego kluczem, gdzie bezpiecznie i dyskretnie przechowywać można papiery wartościowe, dokumenta i kosztowności.

OGŁOSZENIE.

Fundacya Stanisława hr. Skarbka rozpisuje pisemną rozprawę ofertową na wydzierżawienie folwarku Ostałowice z budynkami i gorzelnią około 690 morgów w powiecie Przemyślany stacya kolei Wołków albo Przemyślany od dnia 15 marca 1913 na lat dwanaście.

Pisemne warunki dzierżawy są do przejrzenia w Centralnej Administracyi Fundacyi we Lwowie Gmach Skarbka I. p. w godzinach urzędowych, tudzież u leśniczego Fundacyi w Ostałowicach, u którego zgłosić się można celem oglądnięcia folwarku.

Pisemne oferty zaopatrzone w wadyum w wysokości 10 prc. ofiarowanego czynszu rocznego wnosić należy najdalej do 27 lutego 1913 do Centralnej Administracyi Fundacyi jak wyżej.

We Lwowie, dnia 14 lutego 1913.

Skarbek w. r.

Oświadczenie.

W ostatnich czasach pojawiły się w kilku pismach notatki o zarządzeniach tutejszego Starosty na czas świąt Bożego Narodzenia według gr. kat. obrządku, w których tendencyjnie w złośliwy sposób przedstawiono owe zarządzenie jako bezcelowy akt samowoli i gwałtu.

Wobec tego czujemy się w obowiązku podać do publicznej wiadomości, że zarządzenia, o których mowa, były ze względu na utrzymanie spokoju i porządku publicznego nietylko wskazane ale konieczne i że tutejszy Starosta wydał je na żądanie partyi Ukraińskiej i przedstawienie tutejszego Urzędu gminnego.

Stary Sambor, 12 lutego 1913.

KONKURS.

Na podstawie uchwały Drohobyckiej Rady powiatowej z dnia 16 października 1912 rozpisuje niniejszem Wydział powiatowy **konkurs na posadę adjunkta konceptowego w XI. klasie rangi przy tutejszym Urzędzie** z następującymi poborami: roczna płaca 1.800 kor., dodatek na mieszkanie 504 koron.

Posada zostanie nadana prowizorycznie, zaś po roku nienagannej służby nastąpić może stabilizacya. Awans wedle etatu urzędników Rady powiatowej drohobyckiej, oraz prawo do emerytury wedle statutu emerytalnego dla tychże urzędników.

Kandydaci winni wykazać się:

1. prawem obywatelstwa austryackiego,
2. metryką urodzin na dowód, że nie przekroczyli 30 lat życia,
3. świadectwami ze złożonego egzaminu prawno-historycznego, sądowego i politycznego na wydziale prawa i umiejętności politycznych,
4. świadectwem moralności,
5. świadectwem zdrowia wydanem lub potwierdzonem przez c. k. lekarza powiatowego,
6. dokładną znajomością obu języków krajowych i języka niemieckiego,
7. nadto winni dołączyć curriculum vitae.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić do Wydziału powiatowego w Drohobyczu najdalej do 31 marca 1913.

Bliższych wyjaśnień udziela sekretaryat Rady powiatowej.

W Drohobyczu, dnia 8 lutego 1913.

Z Wydziału powiatowego.

Sekretarz: **Kultys m. p.** Wiceprezes: **Pallas m. p.**

L. 315.

Konkurs

na sporządzenie planu gospodarczego lasowego, dla lasu gminy chrześcijańskiej w Uhnowie o przestrzeni około 800 morgów.

Bliższe porozumienie co do warunków sporządzenia planu i płacy, nastąpić może pisemnie, lub ustnie w Urzędzie gminnym w Uhnowie.

Termin do wnoszenia ofert do końca lutego 1913.

Burmistrz.
Dorożyński.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.